

LASKUVARJOURHEILU

NO:1 1976

Tarjoamme virkistystä ja kuntoilua:

Helsingin Urheilutalo, Helsinginkatu 25 (puh. 765 255)

- Uimahalli
- Keilahalli
- Palloiluhalli
- Ampumaradat
- Judosali
- Kuntokoulu

Kontulan Uimahalli, Ostostie 4 (puh. 301 103)

- Uimahalli
- Kuntokoulu

Siltamäen Uimahalli, Jousimiehentie 3 (puh. 363 421)

- Uimahalli
- Kuntokoulu

URHEILUHALLIT OY

Helsinginkatu 25, puhelin 765255 vaihde

Perheen Moniturva

tarkoittaa sitä, että edustajamme selvittää kanssasi, mitä ja minkä kokoisia vakuutuksia perheesi tarvitsee. Saat vakuutus suunnitelman, jonka voit toteuttaa oman harkintasi mukaan.

Ota yhteyttä Pohjolan ja Suomi Salaman konttoriin tai edustajaan. Hänen kanssaan voit tehdä perheellesi yksilöllisen vakuutus suunnitelman, jossa otetaan huomioon nykyinen elintaso, vastuu ja sosiaaliturva sekä nykyiset vakuutukset. Suunnitelma ei maksa mitään, mutta sen perusteella voit ryhtyä toteuttamaan vakuutus kokonaisuutta – Sinun Perheesi Moniturvaa.

Perheen Moniturvan piiriin voidaan liittää henki-, työkyvyttömyys-, sairaala-, tapaturma-, nuorisoi-, koti-, auto-, kesämökki-, vene-, ym. perheellesi tärkeät vakuutukset.

POHJOLA-YHTIÖT SUOMI-SALAMA

Vastaava toimittaja
sekä taitto

Jorma Öster
puh: 745096

Vakituiset toimittajat

Lars Bäckström
Puh: 765811
Eero Kausalainen
Puh: 378077

Artikkelit

Ahti Honkanen
Hannu Laitinen
Kavo Laurila
Timo Nieminen

Piirroksset

Arto Mattila

Lehteä julkaistaan neljä numeroa vuodessa

Irtonumero 5,50

Tilauhinta 20,- vuodessa

Published four times a year

Single copies 5,50 Fmk

Subscription rates:

Northern Countries 25,- Fmk

Other Countries 30 Fmk 7\$

Postisiirtotili 623 51-3

Kansikuva. PM-kilpailujen 8-miehen sekvenssi:

Kuvassa voittajajoukkue Norjasta koonnut
8-miehiset portaat.

Cover. 8-man event of The Nordic Parachuting
Championships in RW: The winner team from
Norway has completed 8-man stairsteps.

Photo by Jorma Öster

SHORT REVIEW

When writing this our National's are just behind us. For most competitors of the conventional events it means an abrupt change in the jumping activity of the year. The training that achieved its top by the National's turns into a downward trend of equal steepness, at least. The character of the jumps changes clearly to fun jumps. After hard training it is as enjoyable as jumping into cool waters from the heat of sauna. Many seem to have more time for beginners, again, and increasing number of jumpmasters in service can be noticed.

The only persons who decidedly still continue their training are the team members for the WPC in Rome. In 10...26 th September they have an opportunity to give out all they gained during their jumping career.

Training

itself and the methods of training are quite wild and unknown in Finland. However, somebody is "caught" now and then when carrying out an planned and programmed training. Always he has turn out to be an experienced competitor who by "try and error" has created a training method suitable for himself. Neither are the conditions the best for such a jumper, who feels himself "an outlaw" when training and tries behind the clouds etc. to carry out his program. Instead of it to strive for an effective result he needed all the help possible behind the telemeters on the ground.

One cannot speak about parachuting as a top sport without an intensive and long training based on the latest knowledge of theory, methods, gear and experiences. To start striving for that direction there was a visit to Hungary in the early summer. A two week's training with the top jumpers, who on their side had had a similar connection with Russian top jumpers, was enough to find the basic ingredients to start organising the training in Finland. In the near future trainingskilled, -spirited and -willing persons will have their opportunity to start the above mentioned cooperation with voluntary jumpers.

The matter is very interesting and the start is quite encouraging and promising. Comparing the results of the style this year with those from one year before, one can notice a huge step forward. The top of the list represents high Nordic level and is a nice result of intensive training.

Parachuting Club of Utti

has done an extraordinary job when hosting two big championships, i.e. our National's and the Nordic Parachuting Championships in RW. Everybody present can confirm the high

Artikkelit ja valokuvat pyydetään lähettämään toimitukseen. Kirjoituspalkkiota ei makseta.

Materiaali palautetaan ainoastaan pyynnöstä.

Articles and photos to be sent to the editorial office. Publishing bonus not paid.

Material returned only on special notice.

Toimitus: Suursuontie 21

Puh:

Editorial office: Helsinki 00630

Phone: 745096

LYHYT KATSAUS

Tätä kirjoitettaessa ovat kuluva vuoden SM-kilpailut juuri hypelty. Useimmalle perinteellisten kilpailulajien harrastajalle se merkitsee kulminaatiokohtaa kuluva vuoden hyppyaktiviteetissa. Kilpailuihin huipentunut valmentautuminen ja treenaus kääntyy vähintään yhtä jyrkkään laskuun. Hyppyjen luonne muuttuu selvästi ha. huphyppyiksi. Lujan treenauksen jälkeen tämä onkin yhtä nautinnollista kuin pulahtaa vilvoittaviin vesiin kuumista löylyistä. Oppilaillekin alkaa jälleen löytyä aikaa, eikä hyppymestarinakaan löytyminen ota enää niin lujille kuin alkukesästä. Ainoat, joilla kausi jatkuu hellittämättä, ovat MM-edustusjoukkueen jäsenet. Roomassa 10...26/9 kysytään siitä kaikkea, mitä kukin on hyppyrallaan ehtinyt omaksua.

Valmentautuminen

ja valmennusmenetelmät ovat Suomessa yleisesti ottaen varsin villit ja kartoittamattomat. Tosin silloin tällöin joku "kärnyää" suunnitelmallisesta ja ohjelmoidusta harjoittelusta. Kyseessä on kuitenkin aina ns. pitkän linjan hyppääjä eli kokenut kilpailija, joka yritysten ja ehdysten kautta on luonut itselleen sopivat menetelmät. Olosuhteet eivät ole parhaat mahdolliset myöskään sellaisella, joka harjoitellessaan tuntee itsensä "lainsuojattomaksi" ja yrittää pilvien yms. kätkeissä toteuttaa ohjelmaansa yksinään sen sijaan, että tehokkaaseen tulokseen päästäkseen tarvitsisi maassa kiikariarvostelijoita ynnä muuta apua niin paljon kuin mahdollista. Laskuvarjohyppääminen huippu-urheiluna ei toteudu ilman viimekäden teoria-, menetelmä-, varuste- ja kokemustietoihin perustuvaa intensiivistä ja pitkäaikaista harjoittelua. Tähän suuntaan tähtäävien toimenpiteiden alkuna oli alkukesällä Hnkariin suuntautunut valmennusmatka. Kahden viikon harjoittelu sikäläisten huippujen kanssa, jotka puolestaan olivat olleet vastaavassa kosketuksessa venäläisten huippujen kanssa, antoi riittävät suuntaviivat valmennustoiminnan järjestelyn alkamiseen Suomessa. Lähtövalaisuudessa tulee valmentajahenkilöille, -taitoisille ja -halukkaille henkilöille tilaisuus ryhtyä sanottuun yhteistoimintaan siihen mukaan lähtevien hyppääjien kanssa. Asia on mielenkiintoinen ja lähtötilannekin on rohkaiseva ja lupaava. Vertaamalla SM=76 taitohyppyn tuloksia edellisen vuoden vastaavaan, havaitaan valtava kehittyminen. Huipun taso on ehdottomasti pohjoismaista huippuluokkaa ja on suorittajiltaan vastinut rankkaa harjoittelua.

Utin laskuvarjokerho

on kuluva kesänä näyttänyt mallia, kuinka kerho tosissaan toimii. Jokainen SM:ssä tai PM:ssä läsnäollut voi vahvistaa järjestelyjen erinomaisuuden. Harva vain hoksaa, kuinka paljon se monelta on lohkaissut kesälomaa, ellei koko lomakin. Kiittäkäämme Eran ja Naken kautta yhteen ääneen kaikkia kilpailuorganisaatioon ja järjestelyihin osallistunutta. Utin vahvuus hypykeskuksena näkyy myös tuloluetteloissa. Utin kaltaista toimintaa kaivattaisiin laajemmaltikin. Eri tyyppisiä kilpailuja on aivan liian vähän. Niitä harvakoja oleviakin tahtoo rasittaa liian myöhäiseksi jätetty suunnittelu- ja järjestelyvaihe. Tiedottaminen ja maakuntaan levinneiden tietojen paikkansapitävyys ei ole ollut paras mahdollinen. Tämä näkyy sitten osanottajien vähyytenä.

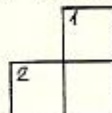
level of the organisation. Only few, however, notice how much time (reducing holidays) it has taken from everybody involved, if not the whole summer vacation. Let us thank altogether via Era and Make everybody included in the organisation. The meaning of Utti as a parachuting centre can be seen in the results of competitions, as well.

Activity similar to Utti existing wider in the country was of great use. Competitions of different events are far too few. And those few existing are loaded with a planning and organising phase left too late. The ways and ingredients of the information has not been of best possible. This results as a little number of participants. A club probably can not find any major reasons preventing it to make a final plan of organising competitions and training weeks for the next year late in autumn, at the latest. Building of teams representing Finland in international competitions could be based on wider range of competitions instead of the only one. An increased activity in competitions, in general, were of a wide range bettering in all sections of parachuting. The costs of organising a competition can be low and the conditions can be modest without an defect on the run or level of the competition.

New

happening on the Nordic level will be the first Nordic Para-Ski next winter. The events are accuracy jumping and cross country skiing. The organiser is the parachuting Club of Östersund in southern Sweden. Principles and rules can be later seen either in this paper or in Ilmailu-magazine. All Nordic countries are eagerly waiting for this competition of new type (except maybe Denmark because of a low average of yearly snow thickness). The birth of this paper is a new and nice thing. The former channels have been capable to distribute only a split of all that information "you should know" and "it is good to know". Because the life of this paper depends on all of us, let us contribute and help it by all means. You can test your present knowledge of parachuting by the crossword puzzle below. Please, convert the time needed to solve it to an jumping altitude by 1 sec = 50 m. If you find the result impractical you should refresh your attitude to jumping. You can do it by continuing the reading of this paper.

Vertical: 1. Every jumper has his own
Horizontal: 2. Every aircraft has when in the air

An answer somewhere in the paper.

Timo Nieminen
Vaasa

PM-KILPAILUT UTISSA

1.- 8.8.1976

eli

kuviokelluntaa kansainväliseen tapaan

E.K

VALMISTELUJA

Kerrankin me aloitimme kilpailuvalmistelut hyviissä ajoin! PM-kisaelman ihka ensimmäiset valmistelutoimenpiteet polkaistiin käyntiin jo loppukesästä, armon vuonna 1975.

Tässä vaiheessa LuKT valmisteli alustavia suunnitelmia kisaelman toteuttamiseksi. Heti-kohtaisesti todettiin, että kilpailuun kuuluvaa 10-miehen nopeustähtea on erittäin vaikea toteuttaa ilman riittävän suurta ja kaunista lentolaitetta. Niinpä sitten katseet käännettiin ilmastointivoimien suuntaan avun saamiseksi. Anomus iki-ihanana DC-3 nimisen ilmailuvälineen saamiseksi liikahti syyskuussa isokenkäisten suuntaan. Jäimme elämään toivossa.

Kun sitten vielä saatiin Warendorfin RW-MM-kilpailujen sääntöihin pohjautuva luonnos valmiiksi pohjoismaista palaveria varten, tuntui siltä, että pullat ovat hyvin uunissa.

Pohjoismainen palaveri hyväksyi laatimamme sääntöluonnoksen vastaan pyristelemättä. Kun vielä tiedettiin, että kokenut kisajärjestäjä Utin Parasuuttiklubi oli totisella mielellä aloittanut käytännön valmistelut, oli järjestelypuuheloihin enemmän tai vähemmän sekaantunut joukkio ylen tyytyväinen itseensä.

HÄSSÄGATION

Vaan mitenkä ne sanoivatkaan ne muinaiset ulko-mongolialaiset siitä ylpeydestä, joka käy lankeemuksen edellä...

CIP/PAI:n kokouksen jälkimaininkina tuli Norjasta nootti, jotta voitaiskos mitenkään ottaa luku, jako ja uudet työt ja uusia RW-kilpailut ihka uuteen uskoon.

Etelä-Afrikassa piti pidettämän relatiivin Maailman-Cup syksyllä. Tässä kisassa tultaisiin noudattamaan uusia kuvioita.

Alkoi sitten ankara kirjeiden heittäminen puoleen, jos toiseenkin mielipiteiden keräämiseksi muilta pohjoisilta mailta. PM-säännöiksi Norjan Bilif 'Räpyttelevä Kotka' Ness ehdotti samaisia Maailman-Cup'in sääntöjä ark-tisiin olosuhteisiimme soviteltuina.

Näistä sääntösistä piti saataman kommentteja muilta. Ja saatiinhan niitä. Ensin tuli jyrkkää ei'tä ja jyrkkää juuta. Kiihtyi siitä sitten kirjeiden viskailu asian pitkistyessä ja mutkistuessaa.

Lopullinen pohjoismainen päätös saatiin sitten vasta runsas kuukausi ennen kilpailun alkua. Tällöin oli SM-kisoihin (oli määrä pitää samojen sääntöjen mukaan) enää pari vai-vaista viikkoa. Jos joku olikin ennakkolta kiinnostunut RW-SM-kisaan osallistumisesta, niin noin viikkoa ennen tilaisuuden alkua saapuneet ylen mutkallisen näköiset säännöt varmasti karkoittivat moiset naurettavat ajatuksen kyseisen laskuvarjokilpailuhyppääjän pääkopasta.

Vaan ei se mitään. Muiesakin pohjoismaissa lienee ollut samankaltaisia pulmia. Päätel-leen varsin myöhäiseksi jääneistä ilmoittau-tumisista. Kilpailut sentään saadaan kokoon, mutta tasoa on hyvin vaikea ennustaa etukä-teen.

→

Pienenä nyanssina muiden hankaluuksien ohella todettakoon, että kipeästi kaivattu vastaus anomukseen DC-3:n saamiseen viipyi matkallaan vaatimattomat yhdeksän kuukautta. Oli välillä hukkunut johonkin paperipinoon. Vaan vaikeuksien kautta tiet johtavat voittoon, niin olen varmalta taholta saanut kuulua, ja saimme kuin saimmekin kyseisen papyruksen puolustusministeriöltä peräti kolme viikkoa ennen kisaelman alkua. On sitten ensimmäistä kertaa tasavallan historiassa ilmavoimien kone siviilipuolen hyppykilpailuissa käytössä.

Tulikin moinen kirje suorastaan kreivin aikaan, sillä kilpailujen puuhamiehet Era Kajala ja Make Laksio olivat jo pahanpäiväisesti vaipumaisillaan epäuskoon, epätoivoon ja muihin suuriin synteihin. Puhumattakaan orastavasta vatsahaavasta ja kohonneesta verenpaineesta.

SÄÄNNÖT

Kilpailuissa on kaksi lajia: 4- ja 8-miehen (naisen) kuviohypyt.

4-miehen laji:

Kilpailussa hypätään kaikkiaan kymmenen kierrosta, joista neljällä hypyllä suoritettavat kuviosarjat pakollisine siirtymävaiheineen on määrätty ennakoita. Jäljelle jäävillä kuudella kierroksella vain aloituskuvio on ennalta määrätty, muut muodostelmat määrätään arvalla ennen kilpailun alkua.

Kullakin kilpailuhypyllä on suoritettava viisi kuviota, joista kustakin saa kaksi pistettä. Kokonaispistemäärä parhaassa tapauksessa on tällöin 10/hyppy.

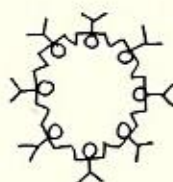
Kierroksilla 5-10 voidaan muodostelmat tehdä vapaavalintaisella tavalla, kuitenkin siten, että kunkin kuvion välillä tulee muodostelma selvästi purkaa ennen uutta kuviota.

8-miehen laji:

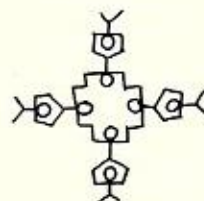
Lajin periaate on sama, kuin 4-miehisessäkin. Kuvioden määrä on kuitenkin erilainen. Kierroksilla 1 - 4 tehdään neljä muodostelmaa kullakin hypyllä. Kukin kuvio oikein suoritettui- ne välisuorituksineen antaa kaksi pistettä. Lisäksi joukkue saa kaksi bonus-pistettä täysin oikein suoritetusta kuviosarjasta. Kokonaispistemäärä yhdellä hypyllä saattaa parhaimmillaan olla 10.

Kierroksilla 5 - 10 tehdään kolme muodostelmaa kullakin hypyllä. Kuviot on arvottu, kuten 4-miehen lajissakin. Ensimmäisestä muodostelmasta joukkue saa kolme pistettä ja seuraavista kaksi kummastakin. Lisäksi oikein suoritetusta kuviosarjasta joukkue saa taas kaksi bonus-pistettä.

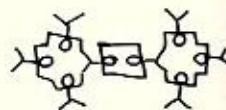
Hypykorkeus 4-miehen lajissa on 2500 metriä, 8-miehisessä 3000 metriä. Suurin sallittu, pistelaskuun oikeuttava työskentelyaika on 35 tai 45 sekuntia.

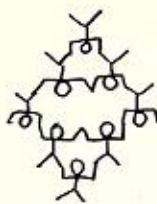
STAR

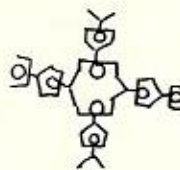
SNOWFLAKE

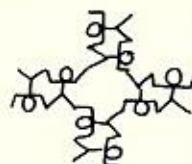
FRENCH CONNECTION

DIAMOND

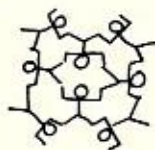
BIPOLE FLAKE

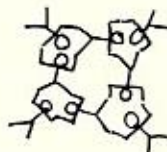
DONUT CROSS

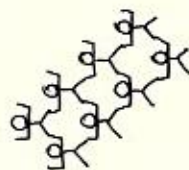
IN-OUT

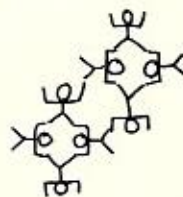
FRISBY

DONUT FLAKE

STAIRSTEP

SPRINGBOK

KILPAILU

Alkoi sitten saapua lauantaina kilpalaskuvarjourheilijoita muista pohjoismaista. Ruotsalaiset ja norjalaiset saapuivat jo iltapäivällä. Tanskalaiset vieraamme sen sijaan katsoivat parhaaksi saapua yön pimeinä hetkinä. Pimeyden eksyttäminä he sitten ensi töikseen harhautuivat sotilasalueelle, joutuen päivytävän upseerin pidättämäksi. Vaan riitti sotaväellä ymmärrystä ja niin heidät sitten opastettiin kerhon parakille uusia suunnistusohjeita saamaan.

Varsinainen kisa-alue alkoi vähintäänkin totuttuun tapaan sääätä odottelemalla. Siinä tuhrautui muutama päivä. Vaan päästiin sentään lopulta käsiksi ensin harjoitus- ja sitten kisa-hyppyihin.

Jo harjoitushyppyjen aikana todettiin säännöissä eräitä selviä aukkoja, jotka aiheuttivat turhalta tuntuvia uusintahyppyjä myöhemmin varsinaisen kilpailun kestäessä. Säännöistä puuttui maininta, kuinka kauan joukkue saa olla koneessa exit-komennon jälkeen. Tämän seurauksena muutamat joukkiot saivat uusinnan tuomariston liian alhaisen tarkkailukulman johdosta (alin sallittu kulma oli 65°), kun he viivyttelivät liian kauan koneessa.

Tarkkailukulma sinänsä todettiin varsin tärkeäksi, sillä joukkueen viimeisten kuvioiden muodostamista ei pysty riittävällä varmuudella maasta toteamaan, jos tarkkailukulma on kovin alhainen.

4-miehen lajissa, jolla kilpailut aloitettiin, näyttivät ruotsalaiset heti alusta alkaen taivaan merkit muille, ottamalla kahdella ensimmäisellä hypyllä täydet pisteet. Ja etumatka senkuin kasvoi kilpailun kestä-

essä. Heidän lopullinen voittopistemääränsä oli 32, vaikka he lopettivat kilpailun kesken seitsemännen kierroksen jälkeen (muut hyppäsivät yhdeksän kierrosta).

Kolme kertaa he saivat kaikki viisi kuviota läpi, kaksi kertaa neljä, ja kaksi kertaa kolme.

Tässä yhteydessä todettakoon, että juuri ennen kilpailujen alkua pidetyssä kokouksessa muutettiin lajin pistelaskumenettelyä siten, että kustakin kuvioista saa yhden pisteen ja koko kuviosarjasta (oikein suoritettuna) lisäksi yhden bonus-pisteen. Paras yhdellä hypyllä mahdollinen pistemäärä oli siis 6.

8-miehen lajissa uhkasi osanottajakato romuttaa koko hyvän yrityksen. Joukkueita ilmoitautui vain Tanskasta ja Norjasta. Suomen joukkueen ajatus kansainvälisen (epävirallisen) sekajoukkueen muodostamisesta ruotsalaisnaapurien kanssa ei saanut kannatusta toisen osapuolen leirissä. Niin sitten haalitettiin DC 3:n täyteen urheita turistihyppääjiä, pääosin Suomesta, mutta myös muista pohjoismaista ynnä USA:sta (1 kpl).

Koska viralliseen 8-miehen kilpailuun osallistui vain kaksi joukkuetta, päätettiin kilpailun alussa pidetyssä palaverissa jakaa palkinto vain voittaneelle joukkueelle.

Kun 4-miehistä oli hypäty seitsemän kierrosta, otettiin ULK:n parempi lentolaite eli Delta-Oskari käyttöön. Koneen kippari sotilas mestari Allu Juutilainen ei tosin kuulu kerhon vakiopilotteihin, mutta hyvin hän hommelonsa taisi.

Tässä vaiheessa kilpailuja sään jumalatar Esteri päätti vihdoinkin heittäytyä suosioliseksi ja antoi pilvien häipyä ties minne. Aurinkoisissa, jos kohta viimeisenä kilpailupäivänä (lauantai) tuulisissa merkeissä saatiin kisa-alue vietyä onnelliseen loppuun.

Alkuvaiheen säävaikeudet rajoittivat kilpailuhyppyjen määrän kummassakin lajissa yhdeksään, alun perin suunniteltujen kymmenen sijasta.

Jatkuu sivulle 25

NORDIC CHAMPIONS

FAI/CIP:n relativikomitean puheenjohtaja Eilif "Räpyttelevä Kotka" Ness mainostamassa mielijuomaansa Utin taivaalla.

The Chairman of the RW-subcommittee of the CIP/FAI Eilif "Flapping Eagle" Ness advertising his favorite beverage in the sky of Utti

Nopea pohja DC-3:sta... "mutta missä hemmetissä ne muut viipyy....?"

Quick base from DC-3..... "where the Hell are the other guys delaying....?"

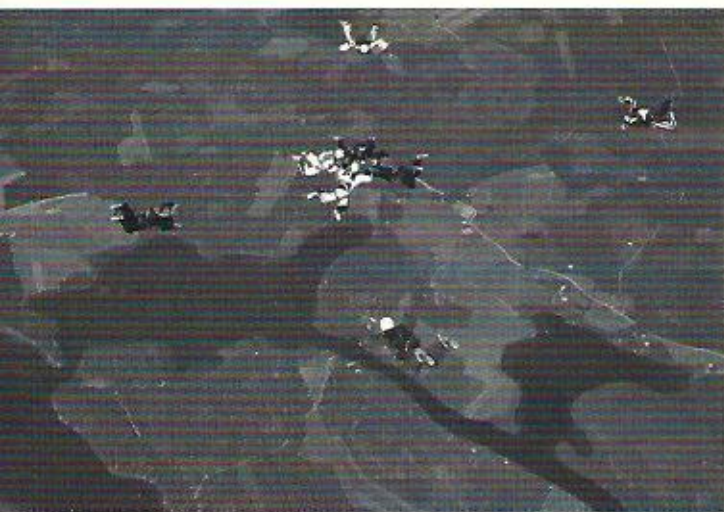
"Vedetäänkö ensin kuivat massat"
Ground training from the DC-3

Hupihyppäjillekin tarjoutui tilaisuus harjoitella "oikeiden RW-hyppäjien kanssa: Huusarin Paavon näyte, kuinka sukellaan tähden läpi sitä rikkomatta.

Fun jumpers practicing with "the real RW-jumpers". One jumper is just beginning his dive through the star (without breaking it).

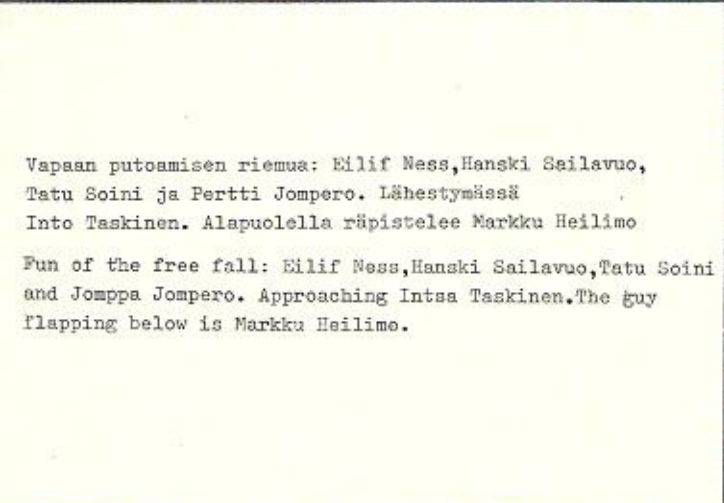

SHIPS IN RW UTTI 1976

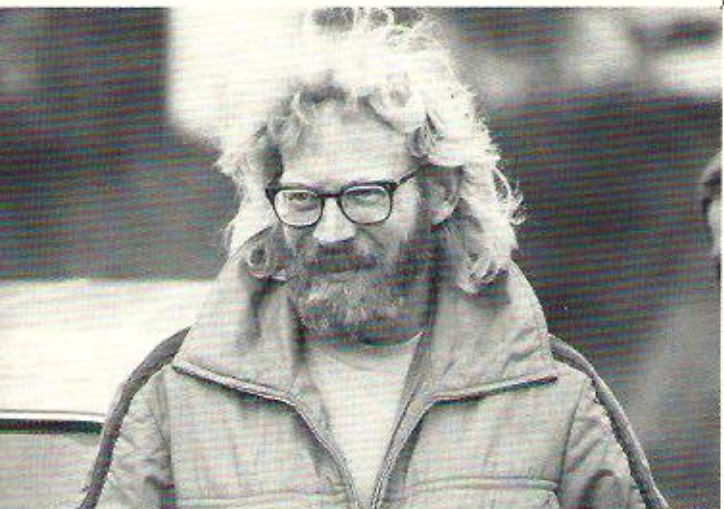
Norjan joukkue muodostanassa lumihiihutaletta suomalaisen järvimaiseman yläpuolella.

The Norwegian 8-man team forming snowflake above the Finnish lake area.

Vapaan putoamisen riemua: Eilif Ness, Hanski Sailavuo, Tatu Soini ja Pertti Jompero. Lähestymässä Into Taskinen. Alapuolella röpistelee Markku Heilimo

Fun of the free fall: Eilif Ness, Hanski Sailavuo, Tatu Soini and Jomppa Jompero. Approaching Intsa Taskinen. The guy flapping below is Markku Heilimo.

Relatiivihypyjen "Grand Old Man" Skratch Garrison (1967 maailman ensimmäisissä 10-miehen kisoissa voittajajoukkueessa mukana ollut, muita mukana olleita Jerry Bird, Bill Newell) tutustui suomalaiseen laskuvarjourheiluun

"Grand Old Man" of the RW-jumping Skratch Garrison made acquaintance with the Finnish Sport Parachuting (and the Russian boarders....)

Ei kommentteja
No comments

NORDIC PARACHUTING CHAMPIONSHIPS T^M RW
 UTTI 1976

4-MAN EVENT

		ROUND	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	TOGETHER
1.	SWEDEN	Tomas Rehn Agne Andersson Jan Fautsh Johan Toren	6	6	4	6	4	3	3	0	0	32
2.	NORWAY	Tor Gundersen I Claus Heen Torolf Paulshus Per Arnold Nordstrand	3	3	3	2	3	1	1	3	3	22
3.	FINLAND	Into Taskinen Hannu Sailavuo Kari Puhakka Pertti Jompero	3	2	4	0	2	1	3	2	1	18
4.	DANMARK	I Finn Blond Olsen Erik Damgaard Mads Larsen P E Hansen	3	1	2	0	2	1	1	1	1	12
5.	NORWAY	II Karl Arneberg Espen Pettessen Einar Thoen Stenhans Oddmar	3	0	2	3	3	0	1	2	2	16
6.	DANMARK	II Bjorn Stephensen P Lindholm Niels Brunsgaard-Sørensen Horst Nørgård	1	3	2	1	3	1	1	1	2	15

NORDIC PARACHUTING CHAMPIONSHIPS 1^M RW
 UTTI 1976

8-MAN EVENT

		ROUND	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	TOGETHER
1.	NORWAY	Tor Gundersen Claus Heen Torolf Paulshus Per Arnold Nordstrand Bent Laursen Karl Arneberg Einar Thoen Stenhans Oddmar rounds 1-7 Espen Pettessen rounds 8,9	4	2	0	2	2	2	2	2	2	18
2.	DANMARK	Finn Blond Olsen Erik Damgaard Mads Larsen P E Hansen Bjorn Stephensen P Lindholm Niels Brunsgaard-Sørensen Horst Nørgård	2	0	0	0	0	0	2	2	2	8

Chief of the Judges

 Kjell Olsen

HYPPYMESTARI- KURSSI 76

TEKSTI: AHTI HONKANEN

KUVAT: KARI HIMMANEN

Suomen Ilmailuliitto järjesti 23-30.5.76 hyppymestarikurssin Jämijärvellä. Kurssille saapui seitsemän oppilasta valitusta yhdeksästä.

Kurssin oppilaat olivat:

Kari Himmanen	TAMLK
Matti Sammatti	TAMLK
Risto Käyhkö	PKLU
Hannu Hernesniemi	OLK
Raimo Karhu	OLK
Veikko Rissanen	SLK
Ahti Honkanen	SLK

Kurssin johtajana ja pääkouluttajana toimi jo toista kesää SIL:n laskuvarjotoiminnan ohjaaja Eero Kausalainen, toisena kouluttajana Matti Heino (IIK). Kerhojen koulutuspäälliköt olivat suositelleet oppilaita Ilmailuliitolle, joka valitsi kurssilaiset.

Pääsyaatimukset kurssille olivat:

- voimassa oleva laskuvarjohyppääjän lupa-kirja
- vähintään 100 itseaukaisua
- vapaapudotus 30 s väh. 20 kpl
- vapaapudotus 40 s väh. 5 kpl
- vapaapudotus 60 s väh. 1 kpl
- RW-hyppyjä väh. 2 kpl, joista ainakin toisella kiinniottajana.

Suurimmalla osalla oppilaista oli kokemusta reilusti yli vähimmäismäärän, muutamilta puuttui jokin pitkä vapaa tai RW-hyppy, mutta ne saatiin täyteen kurssilla. Harjoituspudotuksia ei nykyisen käytännön mukaan saanut olla kurssille tullessa.

KURSSIN OHJELMA

Eero oli laatinut tarkan kurssiohjelman, joka saatiin reilusti vietyä läpi.

Kurssin ohjelma oli seuraava:

Aineryhmä	yht. teor. käyt.		
1. Alkujärjestelyt	2	1	1
2. Vaatimukset hyppymestareille, tehtävät ja vastuu	4	4	-
3. Ilmailumääräykset ja asetukset	3	3	-
4. Hyppyturvallisuus	3	3	-
5. Kouluttamistaito	14	8	6
6. Hyppytoiminnassa käytettävä kalusto	11	4	7
7. Sääoppi ja mittaukset	1	1	-
8. Hyppylajit	1	1	-
9. Fyysisen kunnan merkitys laskuvarjohyppääjälle	2	1	1
10. Hyppyharjoitukset	25	1	24
11. Kirjalliset kokeet	2	2	-
Yhteensä	68	29	39

Kun tuo 68 tuntia oli ympätty viikon ajaksi, kertyi päiville pituutta ja viikko ei muistuttanut lomaviikkoa muussa kuin siinä mielessä, että kurssilaisten oli täytynyt ottaa se omista vuosilomistaan.

NÄIN KURSSILLA OPISKELTIIN

Sunnuntaina, kurssin ensimmäisenä päivänä, käytiin teoriassa läpi hyppymestarin tehtävät ja vastuu. Maanantaina aloitettiin käytännön harjoitukset.

Esterillä ei tuntunut olevan suurempia kournoja kurssia kohtaan, sillä hyppyharjoitukset saatiin hypättyä suunnitelmien mukaan.

Kunkin oppilaan toimiessa vuorollaan oppilasmestarina pudottelimme toisiamme toisen kouluttajan toimiessa valvojana koneessa. Jokaiselle kertyi vähintään seitsemän harjoituspudotusta, mikä oli asetettu vähimmäistavoitteeksi kurssille.

Tavoite:

- 4 kpl pakkolaukaisuhyppyjä
- 1 kpl 3-5 s vapaapudotuspyppyjä (painel.)
- 1 kpl väh. 20 s " "
- 1 kpl väh. 40 s " "

Niin siinä sitten jokainen joutui palautumaan oppilaaksi ja hyppäämään naruhyppyjä, mutta hyvin ne onnistuivat tehoarjoillakin.

Viikon keskivaiheilla oli tuuli niin voimakas, että hyppyharjoitukset täytyi keskeyttää ja vaihteeksi opiskeltiin teoriassa hyppytoimintaa. Viikon loppupuolella päästiin taas pudottelemaan ja ehdittiin hypätä muutamia hupihyppyjäkin.

Kurssikuvassa vasemmalta (takana): kurssinjohtaja Eero Kausalainen, Kari Himmanen, Raimo Karhu, Matti Sammatti, Hannu Hernesniemi, (edessä): pilotti Jussi Lontonen, Veikko Rissanen, Risto Käyhkö ja Ahti Honkanen.

OPPILASHARJOITUKSET

Kukin oppilas piti kurssilla teorian oppitunnin sekä johti käytännön harjoituksen ennalta määrätystä aiheesta. Lisäksi oppilaat tekivät ryhmätyönä kahden ja kolmen oppilaan ryhmissä koulutusohjeen vesihyppystä, alkeisvarjon pakkaamisesta sekä turvallisuusnäkökohdista hyppykoneen ja kaluston osalta. Kurssi arvosteli työt alustavasti ja ne menivät edelleen Luktin käsiteltäväksi. Jos Lukt katsoo aiheelliseksi, ne "virallistetaan" kerhojen kouluttajien käyttöön.

LENTOLAITE

Hyppykoneena oli Tampereen kerhon "toimivaksi havaittu" sata-ysi-viitonen ja lentäjänä Jussi Lontonen Tampereelta.

Pojat arvostelivat Jussin lentokuvioita, mutta Eero totesi, että lentäjä lentää juuri niin kuin hyppymestari käskee, on turha syyttää lentäjää, jos ei itse pysty antamaan lentäjälle selviä lentokuvioita jo maassa, ja ottamaan lentäjää "näppiinsä" tarpeeksi ajoissa hyppylinjalla.

Kurssilaiset arvostelivat konetta vähän joka kohdasta, mutta hyvinhän se joka tapauksessa toimi, eikä ollut vaikeuksia nousta 3600 metriinkään kolmen hyppääjän kanssa.

ENTÄ TÄMÄN JÄLKEEN

Nyt kurssin jälkeen seuraa käytännön harjoittelua oppilaiden omissa kerhoissa. Jokaiselle määrättiin suoritettavaksi seuraavat harjoituspuodotukset:

600 - 700 m	15 kpl
750 -1000 m	10 kpl
2000 -2500 m	5 kpl

Kun oppilas on suorittanut edellämainitut harjoitukset hyväksytysti, pitää tarkastushyppymestari loppukokeen.

Tarkastushyppymestarit on SIL valinnut Luktin suosituksesta ottamaan vastaan HM-näytteitä. Heidän tehtäviinsä ei kuulu muuta. Titteli vastaa suunnilleen purjelennon tarkastuslentäjää.

Loppukokeeseen kuuluu:

- teorian koe ilmailumääräyksistä ja HM:n tehtävistä
- pakkausnäyte alkeisvarjosta (pakkolaukaisu) ja varavarjosta
- hyppymestarinäyte: hypyn valmistelut, tarkastukset ennen hyppyä, hypypaikan määrittäminen (streamer), harjoituspuodotukset 600-700 m:stä (pakkol.) 750-1000 m:stä (KAP3) ja 1500-2000 m:stä.

Jos tarkastushyppymestari ei tuossakaan vaiheessa ole saanut oppilaalle "hernettä nään", hän suosittelee Ilmailuhallitukselle HM-kelpuutuksen myöntämistä.

AURINKOON KANARIALLE

MUKAVASTI
MATKARENKAASTA!

MATKARENGAS OY

HELSINKI

Metallitalo, Hakaniemi
Paasivuorenkatu 5

90-716 922
90-716 922

HAE
ESITE!

USA:N MESTARUUS KILPAILUT 1976

L.B

Yhdysvaltain mestaruuskilpailut pidettiin jälleen kerran Tahlequah'in kaupungissa Oklahomassa kesäkuun 26. ja heinäkuun 10. välisenä aikana. Miesten sarjassa oli henkilökohtaisessa tarkkuudessa kymmenen kierroksen jälkeen kymmenellä hyppääjällä yhteenlaskettu tulos 0.00 pistettä. Ratkaisu tapahtui vasta 26:n hyppykierroksen jälkeen, jolloin voittajaksi selviytyi Frank Poynter yhteenlasketulla tuloksella 3 cm.

Taitohypyn voitti Jack Brake keskiarvoajalla 6,86 s.

Naisten henkilökohtaisen tarkkuuden voitti Debbie Schmidt yhteenlasketulla tuloksella 0.00. Hyppykierroksia oli kymmenen.

Naisten taitohypyn voitti Maria Ledketter keskiarvoajalla 7.94 s.

Taitohyppyissä ja tarkkuushyppyissä oli yhteensä 96 kilpailijaa. Keskimääräinen ikä hyppääjillä oli 28.5 vuotta ja keskimääräinen hyppykokemus 1772 hyppyä. Hyppääjät olivat harrastaneet laskuvarjourheilua keskimäärin 8.1 vuotta.

Käytetyssä varjokalustossa näyttivät liitovarjot täysin vallanneen markkinat, sillä käytössä ei ollut kuin yksi pyöreä kupu.

Käytetyt kuvut olivat: 67 Strato Cloudia, 17 Strato Staria, 11 Foilia ja 1 Papillon. Olisikohan tästä otettava hieman mallia täällä Suomessa? Meiltähän ei tietävästi lähde yhtään liitovarjohyppääjää Rooman maailmanmestaruuskilpailuihin!

Nolla-nollien yhteenlaskettu määrä oli 528, näistä 76 naisille ja 452 miehille.

RW-puolella vei 10 miehen nopeustähden voiton tuttuun tapaan Captain Hook and The Sky Pirates ennätyskeskiarvoajalla 13.3 s. Neljän miehen sekvenssin voitti The Rainbow Flyers keskiarvoajalla 5.15.

Kaikkiaan suoritettiin yli 3200 relatiivihyppyä neljässä päivässä.

TULOKSIA:

YLEISMESTARUUS:

MIEHET	PISTEITÄ
1. Jack Brake R	3.430
2. Chuck Collingwood R	3.650
3. Jimmy Davis R	3.665
4. James Hayhurst R	3.690
5. Royal Hatch R	3.694
6. Dana Engelstadt R	3.720
7. Bill Knight	3.791
8. Mark Lipond	3.793
9. Bill Wanger	4.002
10. Frank Poynter	4.020
11. Mike Steele	4.040
12. Stuart Metcalfe	4.080
13. Dwight Reynolds	4.185
14. Tony Fugit	4.220
15. Thomas Johnson	4.232

NAISET	PISTEITÄ
1. Cheryl Sterns R	4.201
2. Pat Ledbetter R	4.371
3. Cathy Collingwood	4.380
4. Debbie Schmidt R	4.420
5. Susan Jorens R	4.562
6. Perry Hicks R	4.875
7. Lynn McNaughton	5.109
8. Janet Robson	5.147
9. Nancy Wrenn R	5.279
10. Judith Patrick	5.309

HENKILÖKOHTAINEN TARKKUUS

MIEHET	ETÄISYYS
Frank Poynter	0.00
Ron Walker	0.00
Chuck Wittle	0.00
Chuck Collingwood	0.00
Jack Brake	0.00
Tony Fugit	0.00
Dana Engelstadt	0.00
Bill Hays	0.00
James Hayhurst	0.00
Mat McManus	0.00

26 hypyn "play off'n" jälkeen:

1. Frank Poynter 25 nolla-nollaa 3 cm
2. Ron Walker 4 cm

NAISET	ETÄISYYS
1. Debbie Schmidt	0.00
2. Cheryl Sterns	0.01
3. Cathy Collingwood	0.50
4. Perry Hicks	0.85
5. Janet Robson	2.47
6. Linda Miller	3.85
7. Judith Patrick	3.99
8. Maria Ledbetter	4.01
9. Lynn McNaughten	4.19
10. Julie Albritton	4.46

TAITOHYPPYMIEHET

	KESKIJARVO
1. Jack Brake	6.86
2. Jimmy Davis	7.1
3. Royal Hatch	7.24
4. Chuck Collingwood	7.30
5. James Hayhurst	7.38

TAITOHYPPYNAISET

1. Pat Ledbetter	7.94
2. Susan Jorens	8.18
3. Cheryl Sterns	8.40
4. Nancy Wrenn	8.50
5. Cathy Collingwood	8.66

RELATIIVIHYPPYT

4-MIEHEN SERVENSSI

1. Rainbow Flyers

Joukkueessa hyppäsivät:

Brown Hale, Kenneth Coleman, Donald Carpenter, Rocky Evans, varamiehenä James Plumer.

Ajat: 4/5.0, 4/5.4, 4/6.4, 4/3.8, 4/6.1, 4/5.1.

Yhteenlaskettu aika: 30.8, keskiarvo: 5.1.

2. Sierra Parachute Team

Joukkueessa hyppäsivät:

Carl Winther, Efren Sandoral, Dennis Murphy, Donald Towner, varamiehenä Gordon Robertson

Ajat: 4/3.6, 4/4.2, 4/6.3, 4/6.1, 4/5.5, 4/6.0.

Yhteenlaskettu aika: 31.7, keskiarvo: 5.2.

10-MIEHEN NOPEUSTÄHTI

1. Captain Hooks Sky Pirates

Al Krueger Mictchel Potect

Leo Orlovski Max Kelly

Ron Haun Steve Stewart

Jim Wallace Allan Babich

Jeffrey Fisher Bud Krueger

Varamiehet: Richard Kelbaugh

Steve Fielding

Ajat: 10/13.0, 10/13.2, 10/13.6, 10/12.8, 10/13.2, 10/14.0

Yhteensä: 79.8, keskiarvo: 13.3 s.

2. Slots For Tots

Jan Hilden Darrell Berger

William Murray Carl Daughterty

Andrew Reyling Robert Gray

Mike Cerasoli George Brown

Charlie McGurr William Rundell

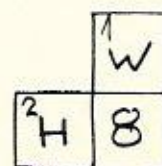
Ajat: 10/14.8, 10/12.2, 10/15.5, 10/15.9, 10/11.9, 10/11.5

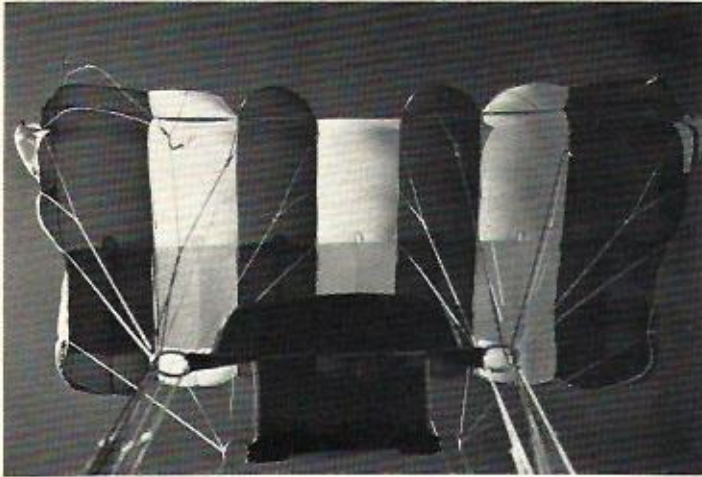
Yhteensä: 81.4, keskiarvo: 13.6 s.

Lähde: Truth News Trends 14/1976

An answer of the crossword puzzle:

SLIDER

Lähde: Spotter magazine, March-April 1976
Equipment Corner by Howard White

L.B

Kuumin uutuus liitovarjorintamalla tällä hetkellä - ja kaikkein kiistanalaisin - on yksinkertainen kangas, suorakulmio, jossa on metallirenkailla vahvistetut reiät kulmissa. Sitä kutsutaan slideriksi (lue slaider) (liukuhidastin).

Tämän kirjoituksen tarkoituksena ei ole rajoittaa sliderin käyttöä, vaan tapa saada ja vaihtaa tietoa, joka voi johtaa pehmeämpiin aukaisuihin ja pitempään kestäviin kupuihin.

MIKÄ ON SLIDER? Se on kuvun aukaisun hidastinlaite, jonka tehtävänä on hidastaa liitovarjon aukaisua - oli malli mikä tahansa. Useimmat sliderit ovat yksinkertaisia suorakulmioita kankaasta - sekä ripstop että lentokonekangas ovat käytetyimpiä - jota reunustaa nauha tai reunavahviste ja jonka kulmissa on metallirenkailla (n:o 8) vahvistettuja reikiä. Kaikki neljä punosryhmää kulkevat täten oman reiän läpi.

Kun kupu on laskostettu ja taitettu, työnnetään slider ylös kuvun stabilisaattorien alareunaan; tämän jälkeen pakataan kupu sisäpussiin kuten tavallisesti.

Aukaisussa punokset suoristuvat, mutta slider pitää kuvun helmaa hetkellisesti kokoonpuristuneena. Tästä johtuen on aukeaminen suhteellisen hidas. Kun kupu on täysin täytynyt, tulee slider joskus ainoastaan osittain punoksia pitkin alas, mutta "pumppaus" ohjauskapuloista tuo sen täysin alas juuri yhdyslenkkien yläpuolelle.

MIKÄ SITTEN ON PULMANA? Useat kovat aukaisut ja kupuvauriot. Dramaattisin esimerkki oli eräs Strato-Star'in omistaja, jolla oli pari tusinaa erittäin kovia aukeamisia, mutta joka päätti kuitenkin jatkaa sliderin käyttöä, koska uskoi löytävänsä ratkaisun pulmaan. Lopuksi kupu halkesi kahtia eräissä aukaisussa. Hyppääjä käyttää tätänykyä tavallista aukaisujärjestelmää.

Eräs kiistanalaisimmista kysymyksistä on sliderin koko - sekä sen merkitys aukeamiseen. Täysin sattumanvarainen tutkimus osoittaa Strato-Star'ien sliderien olevan n. 22 x 20 in (51 x 56 cm). Mutta jos tämän kokoinen slider antaa sinulle kovia aukaisuja, mitä voit tehdä?

Eräs ratkaisu sliderin toimintaan aiheutuu teoriasta, että ilmapaine kankaan pinnassa pitää slideria kupua vasten ja kun aukeava kupu aiheuttaa enemmän vetoa ja hidastaa vajoamista, paine vähenee ja näin ollen slider liukuu alas. Tämän teorian perusteella, jos sinulla on kovia aukaisuja, asennat isomman sliderin varjoosi, vaikka 28 x 26 in (71 x 66 cm).

Toisaalta toinen teoria sanoo, että sliderin tehokkuus aiheutuu sen kyvystä puristaa helmaa kiinni. Jos hyväksyt tämän teorian, niin ratkaiset kovat aukaisupulmat asentamalla varjoosi pienemmän sliderin.

Hätkähdyttävintä näissä molemmissa teorioissa on se, että molempiin uskotaan ja molemmat tuntuvat toimivan.

MUUTAMA ASENNUSKYSYMYS. Kun kerran olet suunnitellut ja rakentanut sliderisi sekä asentanut sen punoksiisi (tee huolellinen tarkastus, kun olet laittanut punokset tarkaisin yhdyslenkkeihinsä), on sinun huomioitava seuraavat tehtävät:

- Ohjauspunokset: Useimmat sliderit eivät pääse liukumaan ohi ohjauspunosten keskikohdassa olevia renkaita. Eräs vaihtoehto on yksinkertaisesti renkaiden poistaminen sekä niiden korvaaminen pienemmillä renkailla tai korvata ne punoksista tehdyillä renkailla.
- Apuvarjo: Jos olet asentamassa slideria Strato-Cloudiin tai Strato-Starin, voit jättää punoshidastimen (reefing line) pois ja tarvitset siten jonkun toisen paikan apuvarjon kiinnittämiseksi. Muutama muunnos; tehdään yleensä 1000 lb:n putkimaisesta nylonpunoksesta - sisältää yhden pisteen kiinnityksen juuri huippukohdan keskelle metallirenkailla vahvistettujen reikien väliin tai Y-muotoinen kiinnitys keskitunnelin vieressä olevien tunneleiden keskikohtaan. Kiinnityspunos ei saisi olla niin pitkä, että apuvarjo putoaa kuvun reunan ylitse.
- Slider "toppareita". Monet sliderin asennukset vaativat kaksi tai neljä niistä renkaista, jotka poistetaan edellisestä aukaisujärjestelmästä. Nämä renkaat neuroltaan litteä puoli punoksia päin juuri stabilisaattorien alapuolelle: Tämän toimenpiteen tarkoituksena on estää stabilisaattoreissa palamiset, joita voi esiintyä, kun stabilisaattori pääsee metallirenkailla vahvistettujen reikien sisäpuolelle aikaisussa.
- Mitä muuta otetaan pois? Varovainen asentaja jättää edellisen aukaisujärjestelmän renkaat ja teflonista tehdyt punossuojat paikoilleen; ainakin niin kauaksi aikaa, kunnes on vakuuttunut siitä, että hän ei koskaan halua palata tehtaan tekemään laukaisujärjestelmään. Tefloni ja renkaat saadaan pois erittäin terävällä "varovaisella" puukolla.

- Mitä lisätä? Kupuvaurioista tehdyt ilmoitukset, jotka ovat ilmeisesti aiheutuneet slider-asennuksesta, näyttävät keskittyvän kuvun takareunan keskiosaan. Takareunaan saadaan halvalla vahvistusta neuломalla nylonnauha takareunaan koko pituudelta.

- Sormi-lukkojarrut: Koska olet poistamassa kuvusta "osia", voit yhtä hyvin ottaa pois erilliset punokset, joita käytetään kuvun pitämiseksi osittaisessa jarrutus-tilassa avautumisen aikana ja välittömästi sen jälkeen. Ohjauspunokset itsessään palvelevat samaa tarkoitusta, jos asennat niihin lenkin, joka juuri sopii ohjauskapulan ympärille. Lenkki asennetaan juuri siihen kohtaan ohjauspunosta, joka - kun ohjauskapula lukkii ohjauspunoksen paikoilleen - antaa saman määrän jarrutusta kuin nyt poistettu jarrupunos. Sormilukko tai sormiloukku viittaavat siihen tosiasiaan, että punotut kantopunokset, joita käytetään kuvuissa kuten Strato-Star toimivat kiinalaisen sormiloukun tavoin. (Jos et ole koskaan sellaista nähnyt, valitettavasti emme tässä ehti sitä selittää.) Jos otat lyhyen osan punosta käsiesi väliin ja liikutat käsiäsi yhteen, punoksen osat purkautuvat ja muuttuvat joksikin muuksi - näyttää siltä kuin siinä olisi toinen osa punosta. Kun vedät punoksen tiukaksi, lisäosa on loukussa. Useimmissa tapauksessa, kun olet kerran "sormiloukunnut" jotakin, voit neuloa punoksen kiinni tarkoituksenmukaisella ompelukoneella pitääksesi sen siinä. Sormiloukkuominaisuus on käytännöllinen ei ainoastaan jarrulukkoasennuksissa vaan myös kupujen punoslyhennyksissä ja muissa kantojärjestelmissä, joissa on tarkoitus vähentää pakkaustilavuutta. →

MITEN PAKKAAT SEN? Voit pakata Strato-Starⁱⁿ olennaisesti samaan tapaan kuin pakkaisit sen edellisellä punoshidastinjärjestelmällä varustettuna. (Slider pysyy yhdyslenkkien tuntumassa laskostamisen ja taittamisen aikana.) Lukitse jarrut, ahtaa ylimääräinen ohjauspunososa kantolenkeissä oleviin kumilenkkeihin ja taita kuvun takareuna kuvun loppuosan ympärille. Aina-kin eräällä suomalaisella hyppääjällä on hyviä kokemuksia takareunan kaventamisesta ennen kuvun allerullaamista aukaisujen pehmentäjänä. Kun olet valmis sullomaan kuvun sisäpussiin, siirrä slider ylös kuvun reunaan. Voit yksinkertaisesti vetää slider ylös takahelman päällä olevaan kumilenkkiin kiinni, vaikka jotkut omistajat pitävät parempana kerätä sliderkangas kahteen osaan ja sijoittaa osat kumilenkkiin, joka on kiinnitetty sopivaan kohtaan punokseen.

Kuitenkin entisen punoshidastinjärjestelmän mukaisen punoksen (reefing line) puuttuminen sallii muutaman muunnelman, jos haluat niitä kokeilla. Koska kuvun takareunaa ei enää vedetä alas lähelle kuvun alareunaa, voit pitää ohjauspunosia täydessä kiristyksessä, kun kiedot takahelman yläosan kuvun loppuosan ympärille. Tätä menetelmää käyttäen ei tarvitse sulloa ylimääräistä ohjauspunososaa kumilenkkeihin.

TOINEN TAPA: Jotkut Para Foil^{it} ovat nykyään varustetut sliderilla, joka on kytkettynä kuvun läpi apuvarjoon - mielenkiintoinen yhdistelmä slider ja Steve Snyder Pilot Chute Controlled Reefing käsitteitä. Slider itsessään on yksinkertainen suorakaiteen muotoinen kangas, jossa kaksi palaa kangasta menee ristiin keskeltä. Punos, joka on kiinnitetty tähän ristiosaan, kulkee apuvarjoon ja apuvarjon veto pitää näin slideria ylhäällä ja siten kupua kokoonpuristuneena. Punos sliderista ohjauskapuloihin sallii hyppääjän vetää sliderin alas jos on tarpeen.

KYSYMYS: Strato-Starⁱⁿ pakkauskirja kertoo, että tavallisella aukaisusysteemillä tulisi käyttää ainoastaan MA-1 tai vastaavaa apuvarjoa, jolla on sama vetokyky (esim. Hot Dog), sillä muut aiheuttavat nopeamman tai hitaamman aikaisun. Koska slideria käytettäessä apuvarjo ei enää ole suoranaisten hidastinjärjestelmän osa, mitähän aiheuttaisi isomman apuvarjon tai grabber apuvarjon tai vaikkapa moninkertaisen apuvarjon käyttö? Muutamat, jotka ovat vaihtaneet slideriin, ovat kokeneet sisäpussin jäävän selkään, vaikka apuvarjo on ollut täysin ulkona. Tämä johtuu mahdollisesti lyhyen apuvarjonarun ja raskaan sisäpussin yhdistelmästä. Jos jollakin lukijalla on joitakin neuvoja tässä tai muussakin asiassa, niin mielellämme kuulisimme niistä. On melkein ainutlaatuisista laskuvarjomailmassa, että slider on laite, joka on kehittynyt täysin eri tavalla eri puolella Yhdysvaltoja. Osittain tämä johtunee siitä, että slideria ei ole ollut suunnittelemassa laskuvarjotehtaat vaan paikalliset hyppääjät. □

HUOM. Tiedot, jotka edellä olevassa olemme esittäneet, eivät ole tarkoitettu käytettäväksi minkäänlaisena käsikirjana pakkausta tai modifikaatiota tehtäessä vaan tarkoituksena on ainoastaan tuoda esiin sen, että monia muunnoksia on olemassa sekä pakkaustavoissa että slider-asennuksissa. Tulemme palaamaan aiheeseen seuraavissa numeroissamme.

MUISTA, ETTÄ LASKUVARJON KORJAUKSEN TAI MODIFIOINNIN SAA SUORITTA A VAIN HYVÄKSYTTY LASKUVARJOKORJAAMO.

LASKUVARJOHYPPÄÄJÄN

Erittäin huomattavan osan hyppyturvallisuudesta muodostaa tehokas ja hyvin suoritettu koulutus.

Kuitenkin käsitkseni mukaan varsin suuri osa hyppykouluttajistamme (maakouluttajat mukaan lukien, ja erityisesti nämä veitikat) on vaila riittäviä perustietoja opetusopin yleisperiaatteista. Kouluttajalle ei riitä se, että hän itse hallitsee opetettavan asian perinpohjin. Hänen tulee myös tietää ne tärkeimmät keinot, jolla hän saa siirrettyä omat tietonsa ja taitonsa oppilaalle.

Tässä kirjoituksessa pyritään osoittamaan ne tärkeimmät suuntaviivat, jotka muodostavat pohjan hyppykoulutukselle. Teos pohjautuu kahden viimeisen hyppymestarikurssin opetusopin luentorunkoon.

OPPIMINEN

Oppimistapahtumaan liittyen meidän on muistettava, että:

- pääosa ihmisen oppimisesta perustuu kuulo- ja näköhavaintoihin.
- valtaosalla ihmisistä on näistä kahdesta näköhavaintojen merkitys huomattavasti suurempi. Tällöin puhutaan 'näkömuistista'.
- pääkoppansa rakenteen johdosta ihminen pystyy vastaanottamaan ja sulattamaan vain pienhköjä asiakokonaisuuksia kerrallaan. Tämä on koulutettaessa huomioitava siten, että eteneminen tapahtuu loogisin jaksoin, "tyvestä puuhun".
- tehokkain oppimistapahtuma on sellainen, että havainnointiin liittyvät useamman

KOULUTTAMINEN

E.K

aistin yhtäaikaiset kokemukset (näkö, kuulo, tunto jne.).

Edellä esitetyt periaatteet tulevat kysymykseen opetettaessa ensimmäistä kertaa uutta asiaa. Ajatelmissa voimme vetää suoraan johtopäätöksen: mitä havainnollisemmin asia esitetään, sen tehokkaampaa on oppiminen.

MUISTI

Puolustuslaitoksen KOULUTTAJAN OPAS jakaa muistamisen ja osaamisen tasot seuraavasti:

- AUTOMAATTITASO - edustaa korkeinta osaamisen tasoa. Tällöin henkilö pystyy tekemään suoritukset refleksinomaisesti, suorastaan automaattisesti. Tämän tason saavuttaminen ei onnistu ilman tehokasta harjoittelua.
- RUTIINITASO - kun henkilö pystyy tekemään erilaisia suorituksia suhteellisen helpos- ti ja vaivattomasti, ilman sen suurempia miettimisiä, puhutaan rutiinitason osaamisesta.
- TUNNISTAMISTASO - tämän tasoinen osaaminen riittää esim. monivalintatehtävien suorittamiseen. Esimerkki: henkilö pystyy tunnistamaan laskuvarjon osat.
- PALAUTTAMISTASO - asia on näennäisesti häipynyt mielestä (alitaajunta), mutta se palautuu uudelleen mieleen pienellä kertauksella. Opetettu asia "tuntuu tutulta", mutta sitä ei ilman kertausta tai muistia helpottavia apukeinoja pystytä palauttamaan mieleen.
- "UNHON YÖ" - inhimillinen muistikoneisto on totaalisesti pyykkinyt (epämiellyttävän?) asian pois mielestä. "... mä en muista mitään ..."

OIKEAN "TASON" VALINTA

Jotta laskuvarjoilukoulutuksessa olisi jotain mieltä, on kouluttajan selvitettävä itselleen miten paljon kuhunkin aiheryhmään paneudutaan. On selvää, että varavarjon käyttökoulutus on toki painoarvoltaan aivan eri luokkaa alkeiskurssilla, kuin esim. ilmailuhallituksen organisaation perinpohjainen selvittäminen.

Oman näkemykseni mukaan koulutuksen tavoitteena olevat osaamisen tasot ovat seuraavat:
- suoranaisesti hypyn teknilliseen suoritukseen liittyvässä koulutuksessa olisi päästävää automaatio- tai vähintään rutiinita-
soon. Mikäli tähän päästään, se parantaa suoranaisesti hyppyturvallisuutta ehkäisemällä oppilaan "takalukkoon menemistä" vaaratilanteissa. Olemmehan jo autolla ajaessamme oppineet, että hyvin opeteltu asia tehdään vaaratilanteessa nopeasti ja vaimoisesti, varsinaisen säikähdysten tullessa vasta jälkeinpäin.

- yleisissä asioissa, kuten esim. varjon ominaisuudet tai varomääräykset, riittää tunnistamis- tai palauttamistaso. Tilanteissa, joissa näitä tietoja tarvitaan, voidaan aina kysyä joltakulta tai vaikkapa katsoa, "mitä kirjoitettu on".

On vielä muistettava, että osaamisen taso on suoraan verrannollinen harjoituskertojen määrään. Ja vielä: mitä korkeampi osaamisen taso on saavutettu, sitä kauemmin asia säilyy mielessä.

KOULUTUKSELLISIA YLEISPERIAATTEITA

Jotta koulutuksesta saataisiin irti mahdollisimman suuri teho, pitäisi sen täyttää seuraavat 'vaatimukset':

Opetuksen tulee olla selkeää ja elämänläheistä. Tämä tarkoittaa sitä, että käytetään koulutettaville tuttuja, riittävän yksinkertaisia ilmaisuja. Tällä lauseella en halua suinkaan aliarvioida hypy-oppilaita, vaan muistuttaa mieliin sen tosiasian, että yksinkertainenkin asia voidaan tehdä vaikeaksi, jos se ilmaistaan huonosti.

Esimerkki: seurasin kerran erään vanhan hypymestarin pitämää oppituntia laskuvarjon omituisuuksista. Kyseinen kouluttaja, tekniikan mies kun oli, käytti tämän tyyppisiä ilmaisuja lähes koko tunnin ajan: "... laskuvarjon vajoamisnopeus riippuu varjon kohtisuoraan maan pinnan tasoa vastaan projisoidusta pinta-alasta, eikä suoranaisesti kuvun pinta-alasta..." tai jotakin sinne päin. Tekniikan miehelle selvää hommeloa, mutta entäs sitten jos oppilas ei satu olemaan tekniikan mies, vaan vaikkapa jalkaväen väkeli ...?

Elämänläheisyydellä tarkoitetaan sitä, että opetuksen kestäessä käytetään ilmaisuja ja vertauksia, jotka ovat oppilaalle käytännön elämästä tuttuja.

Esimerkki: puhuttaessa varjon vajoamisnopeudesta ei ilmaisu 5 m/sekunnissa kerro oppilaalle mitään. maahantulon voimasta. Kun sen sijaan laitetaan hänet hyppäämään 1 - 1,5 metrin korkeudesta, hän ymmärtää asian ja saa oikean kuvan. Jos tätä ei tehdä (edes suusanallisesti), jää oppilaallemme todennäköisesti varsin yleinen harhakuva, jonka mukaan maahantulon voima vastaa hypyää viiden metrin korkeudesta...

Opetuksen selkeyteen liittyy myös epäoleellisten asioiden karsiminen pois opetusohjelmasta. On turha hajoittaa oppilaan mielenkiintoa juuri HÄNEN hypynsä kannalta täysin tarpeettomilla yksityiskohdilla.

Erityisesti vaaratilanteissa toimimista opettaessa tulisi välttää liian monen vaihtoehdon käyttämistä. Koulutusta suunniteltaessa olisi tämä otettava huomioon siten, että tarkoin harkitaan kunkin oppilaan koulutustasolliset edellytykset. Muussa tapauksessa oppilas käyttää ne vaaratilanteissa tuiki tärkeät 10 - 20 sekuntia oikean vaihtoehdon valitsemiseen. Kun sitten huolen hengästävät aivot ovat päättäneet valita vaihtoehdon n:o 7, se saattaa olla myöhäistä... →

Opetuksen tulee olla havainnollista. Jo muinaisessa oli tunnettu ynnä hyväkei havaittu sanonta, joka kertoi yhdestä kuvasta ja tuhannesta sanasta, vai oliko se päinvastoin? Joka tapauksessa havainnollistaminen on kaikessa koulutuksessa ensiarvoisen tärkeässä asemassa.

Havainnollistaminen voidaan toteuttaa:

- sanallisesti, elävillä esimerkeillä ja vertauksilla. On kuitenkin muistettava, että on kouluttaja sitten kuinka pätevä virtuoosi tahansa, ei se yksin riitä, vaan on LISÄKSI käytettävä muita keinoja.
- havaintotaulut ynnä luokassa oleva musta (?) liitutaulu ovat mainioita välineitä, mikäli niitä käytetään järjellisesti (lue: suunnitellusti). Yliolan heitin (piirtokuva-) on myös hyvä väline oikein käytettynä.
- paras havaintoväline on kuitenkin juuri se asianomainen aparaatti, jonka sielunelämää opiskellaan.

Koulutuksen tulee olla jaksottaista. Asiat on ryhmiteltävä loogisiin kokonaisuuksiin, jotka koulutuksen edelleen jatkuessa nivelletään lopulta yhdeksi kokonaisuudeksi. Antakaa oppilaille tilaisuus sulattaa ensin kunnolla yksi asia, ennenkuin alatte syöttää uutta tietoa. Mikäli kouluttaja ei näin tee, on koulutuksen tuloksena oppilas, joka tietää joka asiasta jotain, mutta ei osaa mitään kunnolla.

Ja sitten päästiin tärkeimpään, kuitenkin ehkä huonoimmin hoidettuun aiheeseen koko hyppekoulutuksessa: Koulutuksen tulee sisältää monia harjoituskertoja tärkeimmissä aiheissa. Tärkeimmillä tarkoitan lähinnä hyppeyturvallisuuden kannalta merkittävimpiä suorituksia ja niiden kouluttamista.

TÄRKEYSJÄRJESTYS

Hyppekouluttajan tulee pystyä arvioimaan, mitkä asiat ovat oppilaalle kaikkein tärkeimmät oppilaalle hänen kulloisessaankin koulutusvaiheessa. Näille aiheille tulisi antaa koulutuksessa ehdoton painopiste.

On muistettava, että hyppeyturvallisuus on etusijalla, kaikki muu on toisarvoista. Tältä pohjalta on kouluttajan arvioitava, mitkä asiat oppilaan tulee ehdottomasti hallita, ja mitkä ovat vain yleistiedon kannalta merkityksellisiä. Voidaan sanoa, että hyppekurssiin kuuluu kahdenlaisia asioita: "pitää tietää" ja "on hyvä tietää".

Oman näkemykseni mukaan alkeiskursseilla pitäisi noudattaa seuraavaa tärkeysjärjestystä:

1. Varavarjon käyttö erilaisten vajaan toimintojen ilmaannuttua.
1. Uloshyppy.
3. Maahantulo
4. Ohjaaminen
5. Tulo erilaisiin paikkoihin
6. Hätätilanne koneessa
7. Muut asiat (varjon ominaisuudet, määräykset, pakkaaminen yms.)

Edellä mainittua järjestystä tulisi myös noudattaa kurssin aikajakautumaa suunniteltaessa. Pienimmällä järjestysnumerolla oleville aiheille tulisi varata eniten aikaa.

Ja sitten hieman perusteluja edellä esitettyyn. Aiheet 1-5 ovat niitä tilanteita, joissa oppilas joutuu yksinään tosiasian eteen, voimatta kysyä keneltäkään neuvoa. Hänen on tällöin pystyttävä tekemään itsenäisesti ratkaisunsa.

Kaikki muut asiat ovat sellaisia, että oppilas voi saada neuvoja tai käskyjä (kohta 6) paikalla olevalta kouluttajalta.

Varavarjotoimenpiteet ovat jaetulla sijaluvulla siksi, että ne ovat yhtä tärkeitä, ja jopa liittyvät toisiinsa. Suurin osa oppilaille sattuneista vajaan toiminnosta on johtunut joko kokonaan tai osittain huonosta uloshyppiasennosta.

Varavarjotoimenpiteiden osaamisen merkitystä ei tarvitse sen kummemmin perustella.

On ollut yllättävää todeta, että useissa kerhoissa tämä tärkeysjärjestys on täysin päälaellaan. Oppitunneilla istutaan kyllä 10-15 tuntia ja maahantuloakin harjoitellaan suhteellisen paljon, mutta varavarjon aukaiseminen ja käyttö opetetaan pääosin oppitunneilla. Ehkä oppilas sentään kerran saa avata varavarjon koulutusvaiheessaan. Kuitenkin tämän harjoitusaiheen tulisi olla ensimmäisellä tilalla tärkeysjärjestyksessä. Varavarjon aukaisua tulisi harjoitella kymmeniä kertoja alkeiskurssin aikana.

Jatkuu sivulle 24

Päreen

Värettä

Suomalaisen laskuvarjourheilun maahantuoja ja uranuurtaja Kavo LAURILA on itse asiasta kuultuna, pyynnöstä todistanut, kuinka tämä meille niin rakas paraurheilu oikein sai alkunsa täällä Härmlandin perukoilla. Seuratkaamme Kavoa matkalle historian hämäryyteen.

Teksti Kavo Laurila

(EK)

Hypätty oli aikojen sivu. Myös Suomessa. Kunnia varhaishyppäjille. Urheilumuotoa siitä ruvettiin pakertamaan. Eli. Päreellä sujui ja luonnisti kunnes öljylamppu toi lisätarkkuutta laskuihin. Mutta mitä niistä tuonnoisista puhumaan. Kun alussa ei tapahtunut yhtään mitään. Sen jälkeen sitten vain hyvin vähän. Nyt vasta ja sen sijaan sattuu ja tapahtuu enemmän ja enemmän. Kun keksivät sähkövalaistuksenkin, jonka loimussa onnistuu vaikka relatiiviteuskentely.

Oikeassa olivat kun tikulla uhkasivat silmään sitä, joka menneen talven vähäisiä lumia kaivelee. Ovat sulamaan ehtineet. Kaiken lisäksi yhdeltä istumalta tulee yhdenlaisia muistikuvia ja toiselta toisenlaisia. Pitäisikö opetella vanhalla iällä vielä istumaankin - siinäkö kaivossa johon kannettu vesi tyystin katoaa eivätkä märkinä pysy ainakaan korvantaukset. Mitä häh.

Onnellisia ne, joiden kiinnostus osuu yhteen ja harvaan asiaan, vaikka ensin ilmailuun mutta sen jälkeen sen yhteen alalajiin. Paha sillä, jonka uteliaisuusrasite kohdistuu monen lentämisen ilmiön puoleen. Olin jo hajaharrastanut lennokkia, purje- ja moottorilentoa. Olin myös harjoittanut yhtä muuta itsenäisenä ilmailun alalajina pitämäni ajan- ja voimanviettoa. Olin kirjoittanut ilmailuaiheisia artikkelaita mm. Ilmailuun 1950-luvun toiselta puoliskolta lähtien. Tämä muoto tuntui tarjoavan herkkumahdollisuuden kaikenkaltaisiin aiheisiin, joilla oli mitä milloinkin tekemistä lentämisen kanssa. Artikkelilustelostani - lie

ainoa luotettava logi lento- ja hyppypäiväkirjan ohella - huomaan sanailleeni 20-minuuttisen esityksen elokuussa 1966 oivallisena otsikkona 'Hyppy tyhjyyteen'. En muista enää jutun sisältöä. Sen sijaan kyllä muistan keränneeni ja läpikäyneeni kaiken aiheesta saatavissa olevan aineiston, mitä Suomen eri kirjastojen teoksista ja muista lähteistä suinkin löysin. Kolmeen Ilmailuun, jotka ilmestyivät 1959 ja 1960 alussa, tuntuikehräytyneen nelisenkymmentä kirjasisivullista laskuvarjo-otsikoista: historia, sodan pyörteissä, yksi muoto urheiluilmailua. Turhautuntuista tarinaa tämä kellastuneista kirjoituksista puhumisen, mutta tässä yhteydessä kuitenkin merkityksellistä. Sillä. Joka kynään tarttuu se puhelimeen sortuu ja molempia katu katumasta päästyään. Viimeisen artikkelin loppuun olin virittänyt koukun: "... ovat urheita ulkolaiset; löytyisiköhän Suomessa sinapinsiemenenkään vertaa ..." Otti ja soitti seuraavana ja päivänä Kuusiston Onni tokaisten syytteliästäkin: "Kyllä kiinnostusta ja joukkoakin olisi, jos vain joku tokenisi moitesanoistaan tekoihin." Tai jotakin siihen suuntaan. Selvää usutusta ja yllytyshulluttelua. Hyi olkoon.

Siitäkös sitten ilmoitus silloisen Skandinavian suurimpaan Ilmailu-lehteen: Perustava kokous uhoilussa. Sakeni Ilmailuliiton Mannerheimintien tuvat täyteen nuorta miestä ja viisaampaakin (!) - kuten Nestorin omia vuosia lähentelevä Kaj Hagelberg vastaperustettuine LJK-kokemuksineen ja hengentarpeineen, joiden urheiluhypyn suuntaan ja vapaaseen pudotukseen kääntymistä heti uumoilin ja mielessäni penäsin. →

Kun oli perustamaan ruvettu, manattiin uusi uljas maailma isommissa kehyksissä eli Suomen puunjalostusteollisuuden hallituksen koustitiloissa tuossa toukokuun lehtikorvasvaiheessa.

Syntyi Suomen Laskuvarjokerho.

Kaikki vähänkin järkevät yhdistysihmiset matkustavat perustamisen jälkeen kiireesti ja kauas, ison osan alkutoimia muille jättääkseen. Keksin lähteä muutaman viikon sisällä yli puoleksi vuodeksi varmuuden vuoksi aina USA:han asti. Sikäli oli karttalehdistö otollista, että sylkytti sydäntä yhden elämän ensimmäinen ja kaksi seuraavaa hyppyä itärannikolla, ja melkoisesti tutustumista keskuksiin ja niiden toimintaperiaatteisiin myös länsirannikolla. Kesällä ja syksyllä 1960. Rahaa ei vain valitettavasti riittänyt useampaan loikkaukseen Amerikoissa.

Ei ollut varjokalustoa Suomessa. Ei ollut konetta. Ei hyppymestaria. Vain halut ja huulet. Sitä järjestön kokoamispuuhaa riitti tosin moneksi kuukaudeksi. Yhtenäistämisen tärkeimmäksi toimenpiteeksi muodostui mielestäni oma ajamani hajoittaminen. Olisi muuten tullut liian vaikeaksi hallita. (Vertaa Englannin imperiumiin: hajoita ja hallitse!)

Nimittäin muutamat nuoret intomielet halusivat nimelle katetta, eli Suomen Laskuvarjokerhon saman tien koko 337.000 km² plus ilmatilan kattavaksi. Paikallisten osastojen ohjaus, hallinto ja vastuu olisi kurottunut pääkaupunkiin. Ruotsalaiset näin tekivät ja tehnevät vieläkin; rautaisia kun ovat. Meidän rahkemme ja mielenlaatumme eivät olisi eivätkä tulisi siihen riittämään. Näin ajattelin ja ajoin asian, enkä sitäkään kadu.

Länsimaailman pisimmälle oli alan riemut vietty Ranskan rakkaassa valtakunnassa. Kirjoittelin ministeriöihin ja hankin Gallian valtion tarkassa hallinnossa olevaan Biscarossen laskuvarjokouluun, ellei sanottaisi yliopistoon, kouliintumismahdollisuuden. Niin käytännössä, kuin pääsyn heidän erittäin rikkaille teorian oppikirjalähteillensä - jokaista tietoisuuvihkoa ei ole ehkä vieläkään tullut aukaisuksi!

Lokakuussa 1961 lohkesi kahdessa päivässä viisi pakkolaukaisua Biscarossessa sekä avautuivat ministeriön koulutusosaston ovet ja vielä moni annos uteliaisuuden tyydytystä lehtoreitten kanssa puhutuntumalta.

Hyppy numero yhdeksän näkyy merkityn lentonäytöshyppyksi Lohjanjärvellä maaliskuussa 1962. Oli paha pakkanen ja ensimmäinen itseaukaisu, mistä ei suurin selittäminkään kointunut hyötyä toukokuun toisella yrittämällä Biscarossessa. Kolme viikkoa oli kurssin pituus, eikä pakkolaukaisuihin päässyt ennen kuin oli Ranskassa hypätyn pakkolaukaisun määrä 12. Siihen aikaan oli valtion lakina 15, josta siis hitunen kuitenkin tingittiin. Kaikkiaan kertyi siellä 22 hyppyä, joista viimeiset 10-sekuntisia.

Ammennettu mahdoton viisaus purkautui hiltittömästi valtoimekseen Kajaanin juhannusjuhlien näytöshyppessä siitä nykyisestä Pilatus Porterista, jonka ensituleminen oli siten 22.6.1962.

Ranskan oppeja jaettiin uskollisille, urhoollisille ja paljon kärsineille, eli isänmaan ja SLK:n ystäville. Kaksi kapeata vuotta olivat muutamat kurotelleet suu kiviä vaan kieli pitkänä. Teorian koulutusta, pakkauksen opettelua ja kaatumisharjoituksia oli uskon toimiteltu, kunnes heinäkuussa saivat ensimmäiset kyytiä Malmilla hyppymestariilta, jonka näytöt ja kokemus olivat upoujoa luokkaa.

Muistan konepulan. Muistan kerhon kontulle sinä vuonna kasaantuneen yhteensä 22 hyppyä, joista huomaan 9 koristavan omaa hyppypäiväkirjaani anno 1962. Siinäkin oli mukana syyskuinen näytöshyppy - yhdessä Pena Mäkelän kanssa, maa-avustajana mm. Antero Takka-kala - Helsingin uuden lentoaseman oliko jonkinlainen vihkiminen tai ainakin ensimmäinen suuri lentonäytösjuhla. Se sisälsi mm. toisen erittäin tärkeän korkeushyppäjän UKK:n harvinaisen yksityiskohtaisen haastattelun, joka purkittui saman tien radioon ja taivaalle illan uutisten yhteydessä. Radiotoimittajan ainoa tehtävä oli pidellä toisella kädellä mikrofonia tasavallan päämiehen suun edessä; kysymyksiä suoltui mahtava määrä ja vastauksia kait lähes yhtä paljon.

Siitähän se sitten. Näkyi jo helmikuussa 1963 ryhdytyn hyppymestaroiteihin. Omia loikkauksia on kirjoissa ja kantimissa tasan 50 sinä vuonna eli enemmän kuin oli merkintöjä vuoden alussa. Olin ainoa hyppymestari, joten Suomen laskuvarjourheilun senvuotisen kokonaisuhyppyluvun saanee kertomalla noin kolmella.

Enimmäkseen pöllähti Malmin taivas, mutta ne historiantärkeät Jämijärven ensikurssit toimitettiin kesäkuussa ja näkyi olleen hyppymestaroitinta elokuussa myös Utissa.

Konekirjavuus jatkui. Vuoden alussa Piper Caribbean, sitten Pilatus Porter, Cessna 170 ja 195, jopa 140 ja Piper Colt sekä Utissa Fairchild ja Nalmilla välillä ensimmäinen helikopterihyppykin Bell-47:stä.

Varjokalusto valui enimmäkseen USA:n armeijan ylijäämävarastosta. Mukaan tuli myös Tandefeltin lahjoittama Kohnke Sport ja Grönbloomilta rukoiltu EPA 653.

Ei kai siinä sen enempää alkukertomista olekaan. Vuoden 1964 omien hyppyjen luku oli laskenut 35:een, joten hyppymestareita on täytyntä olla jo useampia. Lisäoppia Ranskasta hain seuraavan kerran vasta huhtikuussa 1966 Biscarossesta (31 hyppyä) sekä elokuussa 1967 Gaillac'ista (33 hyppyä). Viimeksi mainittuun raahasin Ranskan läpi edestakaisin kolme omaa PU-luokan päävarjoa ja vara-varjon. Ei koskaan enää.

Mokomat muistilastut eli päreet on kuorittu oman hyppypäiväkirjan puunrungosta. Merkinnot antavat jo mainitun lisäksi vain oleellisimman ihmistiedon eli lentäjän nimen! Jos toisen kerran päästetään pärettä vuolemaan, niin täytyy etsiä tai pyytää vanhoja hyppyjen ja hallituksen kokousten kerhopöytäkirjoja tai muuta tiedonvartta, jotta saataisiin esille muitakin varjohenkilöpöimintoja ellei muuten, niin jakamaan sitä suunnatonta esihistorian kunniaa - vaiko syyllisyyden ankaraa painolastia kaiken pahan alusta ja juuresta.

Vaan ainakin yksi on ilonaihe. Oli sentään hyvä, että kirjoitin kimmokartikkelin laskuvarjoaiheesta, enkä esim. lihasvoimin liikuteltavista ihmelaitteista... Sitä voisi nimittäin jäseniltään muistuttaa orang-utangia tai vähintään simpanssia... En oikein usko, että kuitenkaan sormen kynsillä kylkeä vielä raaputteleisin ja sanoisin ugh, ugh... Vaikka tekeehän jo Spedekin... niin ja jos itse tekisin, niin tekisi kait Onni Kuusisto ja muutama muukin... kaikella kunnioituksella... □

Myös jatkokurssilla tulisi kouluttajien kiinnittää riittävästi huomiota tärkeysjärjestykseen. Myös jatkokoulutusvaiheen aikana on harkittava tarkoin, mitä asioita missäkin vaiheessa on tarpeellista opettaa.

Esimerkki: Ei liene mielekäästä vielä ensimmäisten 3 - 5 sekunnin itseaukaisujen yhteydessä ruveta opettamaan kuvun päästämistä. Tässä vaiheessa tulee oppilaalle aivan riittävästi muita, koulutuksen kannalta ajankohvaisempia asioita opittavaksi.

Koulutuksen tulisi kaikissa vaiheissaan noudatella LuKT:n jatkokoulutusohjelmassa esitettyä perusrakennetta:

- opetetaan teoreettiset perusteet käytännön suoritukselle
- harjoitellaan maassa, riippuvaljaissa tms. koulutusvälineessä tai lentokoneessa oikea suoritustapa.
- kun edellämainittu on oppiaan hallinnassa, harjoitellaan sama ihan oikealla laskuvarjohypyllä.
- hypyn jälkeen on kouluttajan käytävä oppiaan kanssa läpi tehty suoritus. Tässä yhteydessä korjataan tehdyt virheet ja harjoitellaan tarvittaessa maaharjoittelu uudelleen.
- mikäli virheitä on tehty, uusitaan hyppy riittävän maaharjoittelun jälkeen.

Siinäpä sitä. Ajatelmia (kauniita sellaisia) hyppykoulutuksesta. Joidenkin mielestä itsestään selviä, toisten mielestä perin juurin väärä. Vaan ehkä tässä olisi aihetta keskusteluun kerhoissa. Tuppaa vain tuo koulutus yleensä kerhoissa olemaan varsin epäjohtonmuokaista, eikä aina aivan loppuun saakka harkittua. Aihetta HM-palavereihin? □

sivulta 7

YLEISVAIKUTELMIA

Osanottajien taso oli odotetusti sangen kirjava, ilmeisesti johtuen sääntöjen myöhäisessä valmistumisesta. Eräissä maassa (ei mitään nimiä, mutta Ruåtsista länteen) säännöt lojuivat vielä kilpailujen alkaessa sikäläisen liiton pöytälaatikossa. Harjoittele siinä nyt sitten ...

Ruotsi oli aivan omaa luokkaansa, mistä tosin saatiin jo viitteitä viime vuonna Warendorfissa, jolloin olivat osin samalla joukkueella varsin tiukasti mitalin syrjässä kiinni vielä kisojen loppumetreille saakka.

Kisajärjestelyt olivat parhaat, mitä tämän kirjoittelija on nähnyt missään. Kiitosta tuntuivat antavan myös kaikkien joukkueiden edustajat. Jälleen kerran voitiin todeta ULK:n olevan ehdottomasti paras kisajärjestäjä näillä tantereilla.

PS. Soitteli ULK:n yleismies Laksio tätä kirjoitettaessa ja kyseli, josko mitenkään ULK saisi järjestettäväkseen ensi vuoden SM-kisat ...?

Sivulta 4

Mainittavia esteitä ei pitäisi olla, etteikö kerho voisi lyödä lukkoon jo loppusyksystä seuraavan vuoden kilpailu- ja leirisuunnitelmiaan. Edustusjoukkueiden valinnat olisi mahdollista saattaa useamman kilpailun varaan. Lisääntynyt kilpailutoiminta ylipäänsä toisi laaja-alaista kohennusta laskuvarjourheilun kaikille alueille. Kilpailujärjestelyjen kustannukset ja puitteet on mahdollista nitää vaatimattomina kilpailujen kulun ja tason siitä kärsimättä.

Utta

Pohjoismaisella tasolla tulee olemaan tulevana talvena järjestettävä ensimmäinen Para-Ski pohjoismaiseen tapaan, eli tarkkuushyppyä ja murtomaahtia. Järjestäjänä on Östersundin laskuvarjokerho Keski-Ruotsista. Periaatteet ja säännöt näkyvät aikanaan joko tässä lehdessä tai Ilmailussa. Kaikki Pohjoismaat odottavat mielenkiinnolla tulevia kilpailuja. Kotomaiseen kilpailukalenteriin ei tätä lajia vielä jostakin syystä näy ilmestyneen.

Myös tämän lehden syntyminen on uusi ja iloinen asia. Tähän saakka laskuvarjotiedon leviittämisestä hoitaneet kanavat ovat pystyneet tarjoamaan vain murto-osan siitä kaikesta "sinun tulisi tietää" ja "sinun olisi hyvä tietää" asioista. Koska lehden elossa pysyminen tavallaan riippuu meistä kaikista, tukekaamme sitä kaikin tavoin.

Englannin kielisen version loppussa on pieni ristikko, jonka avulla voit testata tämän hetkiset tietosi. Muuta ratkaisemiseen käyttämäsi aika hyppyykorkeudeksi (1 sek = 50 m). Jos lopputulos on epäkäytännöllinen, kaipaat tietosi kohennusta. Eli on syytä jatkaa tämän lehden lukemista.

Timo Nieminen
Vaasa

UT-15

SARJA 5

TEHOVARJO UT-15

KUPU 1800:--
REPPU JA VALJAAT 1250:--

ALKEISVARJO T-4, SARJA 4 MP

KUPU 975:--
REPPU JA VALJAAT 800:--

VARAVARJO Z-5

KOKONAISUUS 1150:--

SAVUHYPPYVARUSTEITA, PAINELAUKAISIMIA

YM. LASKUVARJOPARVIKKEITA.

KAAKON RAJAKAUPPA OY

KAUPPALANKATU 12

45100 KOUVOLA 10 951/16977

LASKUVARJOHYPPÄÄJIEN LUPAKIRJAT

N:o		hyppy- mest.kelp. n:o				
x) 1	Koivula, Markku	48/70		80	Hänninen, Matti	
2	Salonen, Risto	58/71		x) 81	Angerias, Markku	87/73
3	Koponen, Raimo	x) 50/70		x) 82	Kivinen, Iimo	
x) 4	Mäkeläinen, Kaarle			x) 83	Voutilainen, Pentti	
5	Nieminén, Timo	39/69		84	Aihkisalo, Mauno	81/72
6	Kokkonen, Seppo	47/70		x) 85	Korhonen, Kalevi	26/67
7	Jääskeläinen, Markku	59/71		86	Tahvanainen, Risto	
x) 8	Kolari, Eero	60/71		87	Sailavuo, Pirkko	
9	Tekkala, Antero	4/63		88	Ilves, Hannu	
10	Mikkonen, Einari	49/70		89	Taskinen, Into	x) 99/74
x) 11	Laurila, Kavo	1/62		90	Moisio, Raimo	82/72
12	Huusari, Paavo	70/72		x) 91	Ahonen, Risto	34/69
x) 13	Hakkaraínen, Jouko	71/72		92	Närhi, Mikko	86/73
14	Norra, Ralf	28/67		x) 93	Kaija, Viljo	
15	Norokorpi, Ilpo	54/71		x) 94	Kuotesaha, Eero	97/74
16	Toivonen, Harri	x) 21/66		95	Skogberg, Pertti	89/73
17	Karhu, Lauri	x) 45/70		96	Kilpinen, Olavi	
x) 18	Takala, Jukka-Pekka			97	Soini, Tatu	
19	Liimatainen, Pentti	42/70		98	Kauppila, Tarmo	
20	Purkunen, Mauri	x) 36/69		99	Laatta, Ulli	114/76
21	Koivisto, Risto	61/71		100	Puhakka, Kari	27/67
22	Side, Heikki	x) 52/70		x) 101	Kivinen, Pekka	78/72
23	Rautiainen, Timo	x) 62/71		102	Laksio, Markku	x) 30/68
24	Punju, Heikki	68/71		103	Koskinen, Simo	98/74
25	Pernu, Hannu	63/71		x) 104	Kivinen, Matti	
26	Heikkilä, Seppo	46/70		x) 105	Ritvanen, Seppo	
27	Kausalainen, Eero	40/70		106	Pikkarainen, Reino	
28	Satamo, Tapio	31/68		x) 107	Korhonen, Matti	76/72
x) 29	Myrberg, Raija	64/71		x) 108	Saviharju, Heikki	
30	Leinan, Rolf	65/71		x) 109	Koivisto, Raili	
31	Jompero, Pertti	66/71		110	Juusela, Jouko	111/76
32	Sailavuo, Hannu			x) 111	Ijjanäki, Rauno	00/72
33	Koivuvaara, Riitta	x) 67/71		112	Valkama, Matti	
34	Koivuvaara, Jyrki	73/72		x) 113	Häärä, Raimo	
35	Valta, Irja			x) 114	Aaltonen, Tuomo	15/65
x) 36	Tuominen, Pekka			x) 115	Sarnila, Pekka	
x) 37	Leinan, Kurt			x) 116	Kajala, Erkki	83/73
38	Huusari, Esa	29/68		117	Hurskainen, Pertti	
x) 39	Voutilainen, Matti	42/70		118	Himmanen, Kari	
40	Taskinen, Anja	x) 38/69		119	Miikki, Markku	
41	Mali, Jorma	x) 7/64		120	Savolahti, Kalle	
x) 42	Kailes, Martti	57/71		121	Saarinen, Veikko	104/75
43	Aalto, Timo	91/73		122	Rekola, Tapani	
44	Kivinen, Markku	101/74		123	Punju, Matti	
x) 45	Sarvaranta, Olli-Pauli			124	Stauffer, Aila	
x) 46	Jääskeläinen, Jorma	12/65		125	Laamanen, Jarmo	
47	Bäckström, Lars	32/69		x) 126	Valta, Risto	84/73
x) 48	Ojanäki, Matti	55/71		127	Laitanäki, Martti	
49	Kauppinen, Pentti	107/75		128	Korpinen, Reijo	85/73
x) 50	Karhunäki, Pekka	58/71		129	Heilimo, Markku	95/74
x) 51	Piltti, Seppo	41/70		130	Halonen, Olli	
52	Sipinen, Kalevi			131	Korhonen, Seppo	
x) 53	Peckalén, Raimo	69/72		x) 132	Korkka, Kimmo	
x) 54	Pistikäinen, Martti	37/69		133	Koski, Pertti	96/74
55	Härkönen, Rauno	35/69		134	Tusa, Kari	
56	Heino, Tapani	105/75		135	Kaakinen, Reijo	94/73
x) 57	Meriläinen, Veikko			136	Karttunen, Matti	
x) 58	Mäkelä, Pentti	2/63		137	Salminen, Christian	
59	Kuusisto, Onni	x) 5/64		138	Vendelin, Heikki	
60	Fukkila, Pentti	93/73		139	Kittelä, Pekka	
61	Korhonen, Veikko	53/71		140	Öster, Jorma	
x) 62	Savonäki, Jorma	44/70		141	Korppu, Anssi	
x) 63	Tauriainen, Tapani			x) 142	Paakkanen, Markku	14/65
64	Suppola, Jorma	100/74		143	Mäkinen, Jari	110/76
x) 65	Kuisma, Pentti			144	Kempainen, Raimo	102/75
x) 66	Kontula, Helmo			145	Belik, Pavel	
x) 67	Aitala, Pauli	72/72		146	Hernesniemi, Hannu	63/71
x) 68	Holmberg, Pekka	33/69		147	Räsänen, Mauno	108/75
69	Kosonen, Jorma			148	Liukkonen, Timo	
70	Ylä-Outinen, Risto	x) 88/73		x) 149	Paalanen, Martti	
x) 71	Mönkkönen, Matti			150	Hallikainen, Kari	103/75
72	Ora, Pekka			x) 151	Koski, Leena	
73	Ylinen, Eero	x) 20/66		152	Degerlund, Ilari	
74	Aho, Seppo			153	Rissanen, Veikko	
75	Oksanen, Lauri	90/73		154	Moilanen, Matti	
76	Ilves, Jukka			155	Laisi, Alpo	106/75
77	Laitinen, Hannu	74/72		156	Niemi, Kari	
x) 78	Vahtera, Kari			157	Honkanen, Ahti	113/76
79	Heino, Matti	92/73		158	Alha, Lauri	
				159	Alha, Eero	
				160	Lahti, Hannu	
				161	Kartu, Raimo	
				162	Porko, Göran	109/76
				x) 163	Stenholm, Heikki	

- 164 Sammatti, Matti
- 165 Teppo, Timo
- 166 Ikonen, Jorma
- 167 Kauppinen, Juha
- 168 Sutinen, Jukka
- 169 Parviainen, Olavi
- 170 Korhonen, Leuri
- 171 Wikström, Krister
- 172 Rantalainen, Ari
- 173 Käyhkö, Risto
- 174 Kaukoranta, Anne
- 175 Vuorio, Jarmo
- 176 Päivärinta, Martti
- 177 Mikkonen, Esa
- 178 Palmu, Markku
- 179 Veikkola, Matti
- 180 Suonsilta, Reino
- 181 Ikola, Mervi
- 182 Hyvönen, Tapio
- 183 Tikkanen, Ritva
- 184 Tikkinen, Kari
- 185 Pajulahti, Leo
- 186 Enbon, Henrik
- 187 Karlsson, Hannu
- 188 Koivula, Jouko
- 189 Kokkonen, Matti
- 190 Nysten, Lea
- 191 Heikkinen, Raimo
- 192 Kaivola, Vesa
- 193 Salonen, Seija
- 194 Saarinen, Timo
- 195 Nieminen, Pertti
- 196 Olsen, Kjell
- 197 Suutarinen, Reijo

VARATTU

x) ei voimassa 1976-08-10

Maahantuonti
 Pentti Ahava
 Kauppakatu 50 95400 Tornio
 Puh: 980/40620

**PITCH
 7**

A competition parachute for experienced sporting jumpers with maximum target landing precision.
 Designed and manufactured by:
 KRAS, Czechoslovakia.

RELATIIVI SM-76

EK

Järjestyksessä toiset RW-hyppyjen Suomen mestaruuskilpailut pidettiin Malmin lentokentällä 9.-11.7.1976 Suomen Laskuvarjokerhon toimesta rutinoituun tapansa kilpailun järjestäjänä.

Kilpailulajeina oli määrä olla 4- ja 8-miehen kuviohyppy, joista jälkimmäinen kuitenkin jäi kokonaan pois halukkaiden osanottajien puuttuessa.

Leimaa antavana piirteenä kyseiselle relatiivikarkelolle oli se, että ne muistuttivat harvinaisen vähän SM-kilpailuja. Tämä johtui pääasiassa osanottajien vähydestä, mutta myös siitä, että kilpailut käytännön syistä toteutettiin SLK:n normaalin hyppytoiminnan seassa.

Kilpailun alussa oli osanottajia vain yksi mestaruudesta kilpaileva joukkue ja yksi kilpailun ulkopuolella hyppevä australialaisista koostuva joukkue. Kisaelman kestäessä tosin ilmaantui vielä lisää suomalaisosanottajia. Nämä joukkueet koottiin kilpailun kestäessä paikalla olleista SLK:n relatiivihyppääjistä, tarkoituksella antaa tilaisuudelle enemmän kilpailun tuntua.

Vallinneelle joukkuekadolle voidaan todeta olevan kolme syytä: muualla Suomessa hypetään relatiivisia lähinnä ajankuluna ja välipalana taito- ja tarkkuushyppyjen lomassa, eikä RW:n harrastaminen tästä syystä ole vielä saanut kunnollista jalansijaa.

Toinen syy, joka liittyy saumattomasti edelliseen, on kuluvana vuonna Roomassa pidettävä konventionaalisten lajien MM-kilpailu, joka aktivoi näiden lajien harjoitteluun.

Kolmas syy lienee näistä kuitenkin kaikkein vaikuttavin: pohjoismaisella tasolla ilmenneet erimielisyydet RW-PM-kilpailujen lajeista ovat viivytäneet lopullisen päätöksen tekoa. Tämän "hässäköinnin" tuloksena sekä SM- että PM-säännöt on saatu valmiiksi niin myöhään, ettei SLK:n Sorsia lukuunottamatta kukaan RW-hyppääjistämme ole ehtinyt riittävästi perehtymään nykyisiin, varsin monimutkaisiin sääntöihin.

Kilpailussa hyppeäsi kaikkiaan viisi joukkuetta. Mainittakoon, että LuKT:n aikaisemmin tekemän päätöksen mukaan SM-palkinnot voidaan jakaa vain niiden joukkueiden kesken,

jotka kilpailun aikana pystyvät suoriutumaan keskimäärin yhdestä kuviosta kullakin hypyllä. Tämän vaatimuksen täytti ainoastaan yksi suomalaisjoukkue, joka siten olikin sitten päättänsä pitempi muita: SLK:n Sorsat saavuttivat kilpailujen neljällä kierroksella kokonaispistemääräkseen 24 (2 pistettä/kuvio). Muut suomalaisjoukkueet jäivät pisteittä. Sorsiin kuuluivat Intsa Taskinen, Hanski Sailavuo, Jomppa Jompero ja Kustu Ylinen.

Voittajien tulosta voidaan pitää eangen somanä, sillä sääntövaikeuksista johtuen ei tämäkään joukkio ole pystynyt kovin paljoa uusien sääntöjen mukaan harjoittelemaan.

Kilpailussa piti kullakin hypyllä saada aikaan viisi erilaista kuviota, joiden välillä muodonmuutokset oli suoritettava tarkoin sääntöjen määräämällä tavalla (kts. PM-juttu). Sorsat tekivät yhdellä hypyllä kaksi, kahdelta kolme ja yhdellä peräti neljä muodostelmaa.

Kilpailun ulkopuolella hypännyt australialainen Fat Cats saavutti yhteispistemääräkseen kahdeksan (yksi kuvio/hyppy).

Kilpailussa pisteittä jääneiden joukkueiden osalta on todettava, etteivät heidän suorituksensa sentään niin masentavaa luokkaa olleet, kuin pelkkiä numeroita tarkasteltaessa voisi olettaa. Nuutama harjoitushyppy ja ehkä jossakin joukkueessa jonkun henkilön vaihtaminen olisi varmasti saanut näilläkin joukkueilla pistetilin avautumaan. Näiden joukkuiden suoritelmät olivat varsin usein hyvin lähellä onnistumista.

Kilpailun tulosten perusteella valittiin osanottajat PM-kilpailuihin. Valinta ei ollut vaikea. Lopputulos oli oikeastaan jo ennalta arvattavissa: Sorsat lähtevät Uuteen elokuun ensimmäisellä viikolla pidettäviin kisoihin edustusjoukkueeksemme. Joukkueesta tosin joutuu jäämään pois Kustu Ylinen, joka viimeisellä kilpailuhypyllä saamansa jalkavamman johdosta joutuu tyytymään johtotehtäviin. Hänen tilallaan joukkueessa hyppeä Kari Puhakka (myös SLK:sta).

□

SM-KILPAILUJEN TULOKSIA

Taitohyppy

	yht.	k-arvo
1. Markku Jääskeläinen	32,3	8,1
2. Olavi Kilpinen	33,1	8,3
3. Pekka Tuominen	35,4	8,9
4. Tatu Soini	36,3	9,1
5. Hannu Laitinen	40,2	10,1
6. Anssi Horppu	41,5	10,38
7. Tapio Satamo	41,6	10,40
8. Rauno Härkönen	42,9	10,7
9. Antero Takkala	43,9	11,0
10. Craeme Windsor	44,7	11,2

Henkilökohtainen tarkkuus

	yht.	k-arvo
1. Olavi Kilpinen	0.24	0.030
2. Antero Takkala	0.43	0.054
3. Rauno Härkönen	2.31	0.289
4. Reijo Korpinen	2.38	0.298
5. Markku Jääskeläinen	2.48	0.310
6. Hannu Laitinen	2.75	0.344
7. Tapio Satamo	2.76	0.345
8. Veikko Korhonen	3.67	0.459
9. Risto Koivisto	3.77	0.471
10. Pekka Tuominen	3.92	0.490

Yleismestaruus

	tulos
1. Olavi Kilpinen	4.168
2. Markku Jääskeläinen	4.348
3. Pekka Tuominen	4.915
4. Tatu Soini	5.242
5. Hannu Laitinen	5.369
6. Antero Takkala	5.542
7. Tapio Satamo	5.545
8. Rauno Härkönen	5.652
9. Anssi Horppu	5.809
10. Kalle Savolahti	6.243

Joukkuetarkkuus

		yht.
1. OLK	T Satamo	0.33
	H Hernesiemi	3.21
	R Kempainen	3.29
	M Närhi	1.82
		====
		8.65
2. LjK	H Laitinen	1.05
	K Savolahti	5.03
	O Kilpinen	0.76
	T Soini	2.24
		====
		9.08
3. IIK	M Heino	2.16
	T Heino	1.86
	J Suppola	4.16
	R Härkönen	1.40
		====
		9.58

Tämä on kertomus eräästä vajaatoiminnasta, joka tapahtui Fort Devens'ssä USA:ssa. Toivottavasti joku oppii tästäkin tapauksesta jotakin.

5-10 s. vapaapudotuksen kokemuksen omaava hyppääjä, joka käytti tandem-tyyppistä reppusysteemiä, (piggy back) kupuna Strato Star, laukaisi varjonsa vakaassa asennossa ja koki tällöin sen, että sisäpussi lähti repusta ainoastaan n. 1,5 m ja pysähtyi siihen. Hyppääjä tuli tällöin "streamerina" n. 5 s. "punoslukko". Tämän jälkeen hän irroitautui päävarjostaan, mutta koki vaikeuksia toisen olkalukon suojakannan avaamisessa, sai sen viimein auki, irroitautui, koki tiukan vedon varavarjossa, varavarjo auki n. 100-140 m korkeudessa.

Kupu, kaupallisen S-S sisäpussin kera, tutkittiin. Punosryhmät n:o 1 ja 2 olivat vielä kumilenkeissään, n:o 3 osittain. Mitään näkyvää syytä punosten pysymiseen kumilenkeissä (solmuja tms.) ei todettu. Harjoittele vaaratilante-toimenpiteitä maassa. Opi tuntemaan miten olkalaukkusi toimivat.

HUOM!

L&R punostenirroitus systeemin käyttäjät

Punosten ollessa jännitettyinä kohdistuu sokkiin sen verran voimaa, että sokkia on vaikea tai mahdoton jaksaa vetää irti. Tällöin auttaa asiaa jos otetaan irrotettavina olevista punoksista kiinni, vedetään niistä jolloin paine sokkia vastaan vähenee ja ne lähtevät irti.

On myös syytä muistaa, että joutuessasi käyttämään umpikupu tyylistä varavarjoa jossa ei vielä ole L&R systeemiä, voit puukolla katkaista pari takimmaista kanto-punosta. Myöhemmin on katkaistujen punosten paikalle helppo laittaa kyseinen systeemi.

KESÄN KIIIREET

3.5. palvelukseen astunut saapumiserä on muitten sotilastaitojen lisäksi saanut kesän aikana tiiviin hyppyperuskoulutuksen. Juhannusta edeltävät 2 viikkoa harjoitettiin alkeet ja hypättiin DO-koneesta 2 hyppyä ilman varusteita kahden miehen erissä ja hankittiin samalla erikoispäähine, punainen baretti. Elokuun toiselta viikolta lähtien on paneuduttu varsinaiseen sotilashyppäämiseen. Tähän on liittynyt hyppy aseeseen kanssa isoissa erissä, hyppy aseeseen ja repun kanssa sekä kentälle että suolle sekä hyppy pimeällä. Kaikkia aiheita on luonnollisesti harjoiteltu hallissa, tornilla ja kentällä ja myöskin metsän puolella. Koulutus huipentui maanantaina 23.8., jolloin suoritettiin 8. hyppy 3 DO:sta täydessä varustuksessa. Hypyn jälkeen koulumme johtaja majuri Olavi Jokela jakoi miehille pronssisen hyppymerkin ja nimitti laskuvarjojääkäreiksi (varsinainen sotilasarvo on tässä vaiheessa oppilas). Sunnuntaina 29. päivä vietetään omaistenpäiviä ja maanantaina on tarkoitus hypätä Haukajärveen.

TULE LASKUVARJOJÄÄKÄRIKSI

Laskuvarjojääkärikoulu kouluttaa yhden saapumiserän vuodessa. Seuraava astuu palvelukseen 2.5.1977.

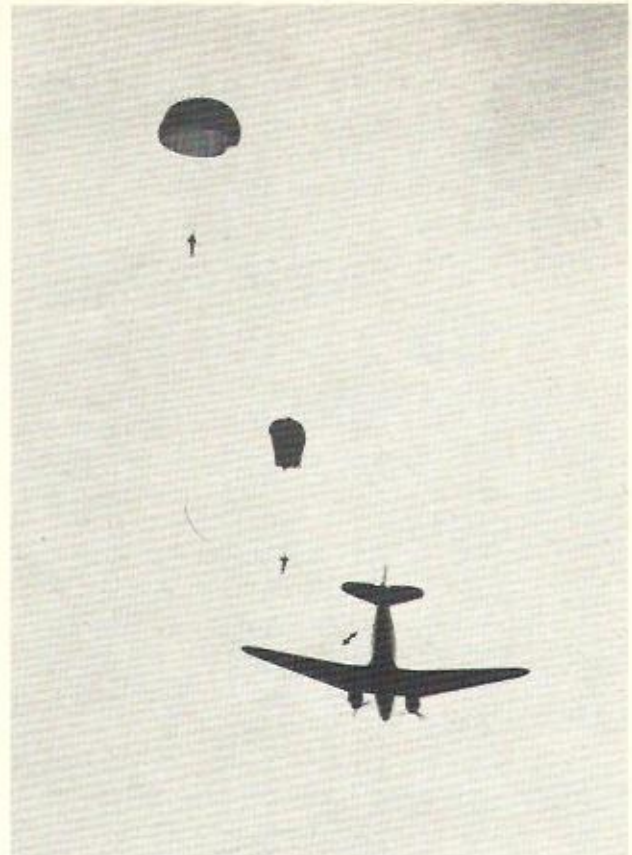
Jos sinua kiinnostaa mieleenjäävä sotilaskoulutus, ilmoita syyskuun alussa alkavissa kutsunnoissa pyrkiväsi laskuvarjojääkäriksi. Pyrkimisen voit suorittaa myöskin vapaaehtoisena ennen kutsuntoja tai kutsuntojen jälkeen. Jätä hakemuspaperisi 1.11. mennessä oman sotilaspiirisi esikuntaan, sieltä saat myös tarvittavat hakemuskokkeet.

Tammikuussa kutsutaan noin 200 pyrkijää valintakokeisiin Uttiin. Kokeen tarkoituksena on selvittää hakijoitten keskinäinen paremmuus. Kokeeseen kuuluvat fyysiset ja psykologiset testit sekä lääkärintarkastus. Kouluum otetaan noin 100 miestä kerrallaan.

KOULUTUS

Kaikki miehet palvelevat 330 päivää ja koulutetaan aliupseereiksi ja noin 15 % reservinupseereiksi. Samoin n 15 % saa sähkötyö- ja radiokoulutuksen.

Tärkein opetussaihe on sissikoulutus. Koko palvelusajan kiinnitetään huomiota fyysisen kunnan kehittämiseen samoin kuin suunnistustaidon ja hiihdon harjoittamiseen. Laskuvarjohyppykoulutus ei sinänsä ole itsestään tarkoituksellinen, vaan palvelee eräänä tapana siirtymätoimintatapa-alueelle; urheiluhyppääjän näkemystä laskuvarjon käyttömahdollisuuksista se varmasti kuitenkin laajentaa. Hyppyjä tulee 20-25 eri puolille Suomea ja hyppylisää n 400 mk palvelusajana normaalin päivärahnan lisäksi. Itseakaiskurssia ei seuraavalle saapumiserälle todennäköisesti järjestetä. Utin Laskuvarjokerhon puitteissa on varmasti hyvät mahdollisuudet jatkaa urheiluharrastusta, mikäli vapaa-ajan aikaa riittää.

VAATIMUKSET

Kouluum pyrkijän tulee olla terve. Hän ei saa käyttää silmälasia eikä olla väriseke. Huono fyysinen kunto vaikeuttaa pääsyä. Oletetaan, että pyrkijä harrastaa aktiivisesti liikuntaa vähintään puolen vuoden ajan ennen palvelukseen astumista. Normaalisti hyväkuntoisella miehellä on kaikki mahdollisuudet päästä laskuvarjojääkäriksi. Laskuvarjojääkäriin ominaisuuksia ovat myönteinen suhtautuminen maanpuolustukseen ja ulkoilmaelämään, erilaiset harrastukset ja reipas pilke silmäkulmassa. Vastaavasti hänelle tarjotaan varusmiehelle kuuluvien etujen lisäksi vaihtelevaa, monipuolista ja kovaa koulutusta.

Hanski

Jos haluat lisätietoja, kirjoita tai soita. Os. LjK, PL 5, 45411 Utti, puh 951-84581/Laitinen

LASKUVARJOJÄÄKÄRIKILTA

Laskuvarjojääkärikilta ry toivottaa kaikille laskuvarjojääkärikoulutuksen saaneille urheiluhyppääjille pitkiä vapaita ja tarkkoja maahantuloja. Samalla, tervetuloa killan riveihin. Liittymisen voi suorittaa pankkisiirtokortilla. Tiliosoite: Laskuvarjojääkärikilta 575 001 4001 8540, OP Kouvo-la, jäsenmaksu toistaiseksi 20 mk. Merkitse tarkka osoite ja selvä nimi. Kiltalehti "Keskuslukko" alkaa saapua välittömästi. Lähempiä tietoja antaa tarvittaessa allekirjoittanut, puh 951-84581/22.

Henry Halme

PÄTKELMIÄ ULKOMAISISTA PARALEHDISTÄ

TRAC - uusi kilpailumuoto

Bill Ottley kertoilee helmikuun Parachutist-lehdessä kilpailumuodosta, jota on jo ehditty kokeilla rapakon takana.

Kilpailumuoto on saatu yhdistämällä kaksi varsin erilaista hyppylajia keskenään: RW ja joukkuetarkkuus (TRAC - Team Relative work and Accuracy Competition).

Kilpailun tuloksia laskettaessa on kummallakin lajilla sama 'painoarvo' eli kummostakin voi saada saman määrän virhepisteitä.

Kilpailusuoritus alkaa uloshypyllä 6600 - 7500 jalan korkeudesta. Hypyn RW-osuudella muodostetaan neljällä miehellä tähti, timantti tai Kanadalainen T. Relatiivista joukkue saa saman määrän virhepisteitä, kuin se on käyttänyt aikaa muodostelmansa tekoon. Suurimman sallitun työskentelyajan ollessa 24 sekuntia, on myös suurin mahdollinen pistemäärä yhdellä hypyllä 24. Mitä nopeammin kuvio syntyy, sitä vähemmän tulee joukkueille pisteitä.

Joukkuetarkkuudessa, joka aloitetaan heti RW-osuuden jälkeen samalla hypyllä, kukin kilpailijan tulos mitataan kuuteen metriin saakka. Kukin metri hyppääjän tuloksessa merkitsee yhtä virhepistettä joukkueelle. Jos siis kaikki menevät kuuden metrin rajan ulkopuolelle, saa joukkue yhteispistemääräkseen 24 (4 x 6 pist.).

Joukkueen huonoin mahdollinen yhteistulos yhdellä hypyllä on em. laskutavan mukaan 48.

"... Mikä sitten tekee TRAC'in erilaiseksi? Todennäköisesti se vaatii suuremman sekoituksen laskuvarjourheilussa vaadittavia taitoja, kuin mikään muu tähän mennessä keksitty laji. Se pitää Sinut "kilpailemassa" jatkuvasti, alkaen kiipeämisestä koneen ulkopuolella, uloshypyn suoritukseen, jatkua läpi RW-muodostelman, porrastettujen aukaisujen ja tarkkuuslaskun, ulottuen aina siihen tapaan saakka, jolla poistut maalialueelta tehdäksesi tilaa joukkuetoverillesi. Se pitää Sinut puuhakkaana - varmasti. Ja se on hauskaa, hemmetin hauskaa ..."

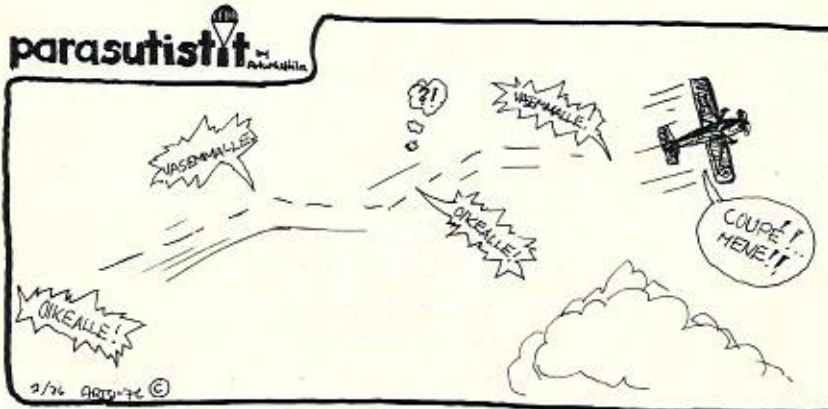
Vaan kuin olis' SLK, jos vaikkapa perinteellisissä helluntaki-karkeloissa kokeiltais...?

KAKSISATAAVUOTISJOUKKUE

Kirjoituksessaan "The Bicentennial Team" kertoilee USA:n MM '76 - joukkueen johtaja George M. Krieger näkemyksiään MM-joukkueen valinnasta ja valmennuksesta (Parachutist, helmikuu/76).

parasutistit
Aikakauslehti

USA:n joukkue on valittu jo viime vuonna. Joukkueeseen kuuluu 10 miestä ja saman verran naisia.

Valmennuksen periaate: valmennusjakso voidaan suunnitella todella tehokkaasti, hyppääjien "uhrauksilla" on selvä ja realistinen tavoite, eläminen, työ, rahan käyttö (sillä kilpailijoiden omaa rahaa tarvitaan jopa USA:ssa) yms. on helpompi suunnitella, kun valmennusohjelma tiedetään jo etukäteen. Valmennustilaisuuksien järjestetään joukkueen jäsenten kannalta keskeisille alueille. Vuoden aikana määrääjain toistuvilla, tehokkaasti johdetuilla valmennustilaisuuksilla saavutetaan tulosten kannalta mahdollisimman suuri teho.

Järjestelmän haittapuoliksi Krieger mainitsee sen, että se vaatii rahaa ja aikaa.

Henkilökohtaisesti olen kyllä sitä mieltä, että aktiiviselta kilpailuhyppääjältä joka tapauksessa meikäläisten systeemien mukaan vaaditaan aikaa ja rahaa. Edellä esitetty valmennustapa auttaa hyppääjää sijoittamaan mainitut tarvikkeet oikeisiin kohteisiin, ja saada rahoillaan huomattavasti enemmän aikaan. Onhan ajan ja rahan käyttö tavoitteellisempaa ja suunnitelmallisempaa, kuin nykyisellä valinta- ja valmennusmenettelyllä (vaan mistä saataisiin tänne koto-Suomeen edes yksi käytökelvöllinen valmentaja?).

ETELÄ-AFRIKKA

Ruotsin laskuvarjosteluliiton (SFF) lehdykäsivun SVENSK FALLSKÄRMSSPORT'in "ekstra-ohuessa kaksoinumerossa" 3-4/75 (ilmestyi toukokuussa -76) esitettiin pääkirjoituksessa varsin voimakkaita mielipiteitä Etelä-Afrikkaa vastaan.

Kirjoituksessa tuomittiin E-A jyrkästi sen mm. urheilun yhteydessä harjoittaman rotusyrjinnän johdosta. Toimitus paheksuu syvästi CIP/FAI:n päätöstä, jonka mukaan E-A saa toimia III RW-World Cup'in järjestäjänä. Lehti arvelee, että itä-Euroopan lahjakkaat hyppääjät

loistavat poissaolollaan, kuten kävi viime vuonna Warendorfissa.

Lehti esittää myös, että E-A:n hyppääjät tulisi sulkea kaiken kansainvälisen kanssakäymisen ulkopuolelle niin kauan, kunnes saadaan "takuut" siitä, ettei maassa harjoiteta rotusyrjintää laskuvarjourheilussa.

Pääkirjoituksen lopuksi esitetään eräitä suosituksia toimenpiteiksi E-A:aa vastaan:

- kansallisten ilmailuliittojen ei pitäisi tukea osallistumista E-A:ssa pidettäviin kilpailuihin
- myöskin laskuvarjourheilussa tulisi seurata muissa kansainvälisissä urheilukilpailuissa noudatettavaa käytäntöä ja katkaista suhteet maahan. Tämä ei olisi mitenkään sensaatiomainen, joskin kyllä varsin voimakas toimenpide.
- kaikkien maiden, jotka yhtyvät edellä esitettyihin ajatelmiin, tulisi toimia puhe-miehinä CIP/FAI:n kokouksissa ja tuoda kantansa voimakkaasti esille.

VAARATILANNE RUÅTSISSA

Samaisessa lehdessä oli vaaratilanneraportti, joka käsitteli tapahtumaa hyppylennolla: Lentokone sakkasi saavuttaessa uloshyppypaikan kohdalle. Sakkaaminen johtui liian pienestä lentonopeudesta. Kaksi koneessa olleesta viidestä hyppääjästä onnistui hyppäämään ulos. Toiselta heistä avautui varavarjo (automaattilaukaisin Sentinel 2000). Kolmelta koneeseen jääneeltä hyppääjältä avautui myös varavarjot Sentinelin toimesta. Lentäjä sai koneen hallintaansa vasta 200 metrin korkeudessa.

- Raportissa esitetään seuraavia kommentteja:
- hyppylentojen lentos aikoihin ei saa kiinnittää niin paljoa huomiota, että lentäjän on pakko yrittää kiristää "viimeiseen" saakka
 - jokaiselle hyppylentäjälle on opetettava erityisesti hyppylentoja lennetäessä esiintyvät ongelmat
 - uusille hyppylentäjille tulisi antaa mahdollisuus olla kokeneen lentäjän mukana muutamilla hyppykeikoilla
 - koneen ylikuormaus saattaa helposti aiheuttaa kuvatun kaltaisen tilanteen.

PARASUTISMIA ISLANNISSA

Aiheesta kertoilee Tanskan laskuvarjoliiton (DFU) lehti FALDSKÆRMSSPRINGER.

Maassa vaikuttaa (1970-alkaen) yksi kerho, joka toimii Reikjavikissa. Kerhossa on 15 - 20 aktiivihyppääjää. Hyppytoiminta tapahtuu n. 20 kilometrin päässä kaupungista olevalla kentällä.

Islannin surkeista sääoloista johtuen talvisin ei hypätä lainkaan, vaan hyppykausi kestää ainoastaan toukokuusta lokakuuhun.

Hyppykalusto on samaa, mitä käytetään myös muissa pohjoismaissa.

Kerho pitää kerran vuodessa mestaruuskilpailut, joskin ainoastaan tarkkuushypyissä.

MAAILMANENNÄTYKSIÄ

Näitä kertoilee PARACHUTIST, huhtikuu/1976. USA:n armeijan parasuuttitiimi GOLDEN KNIGHTS järjesti Floridassa Kissimmee'ssä ennätysten murskaustilaisuuden. Tarkoituksena oli romuttaa vanhoja ennätyksiä päivä- ja yö-tarkkuushyppelöissä. Joukkueen kirkkaimmaksi tähdeksi kohosi kersantti Chuck Collingwood.

Tuloksia ennätystehtailusta

Päivähypyt:

- henkilökohtainen 33 nolla-nollaa (Collingwood) perättäisillä hypyillä
- 6-miehen joukkue, 8 nolla-nolla kierrosta, yhdeksänellä yhteistulos 0,09 m.

Yöhypyt:

- henkilökohtainen, 37 nolla-nollaa
- 6-miehinen, kolme nolla-nolla kierrosta, neljännellä tulos 0,04 m.
- 10-miehinen, kolme 00-kierrosta, neljännellä tulos 0,43 m.

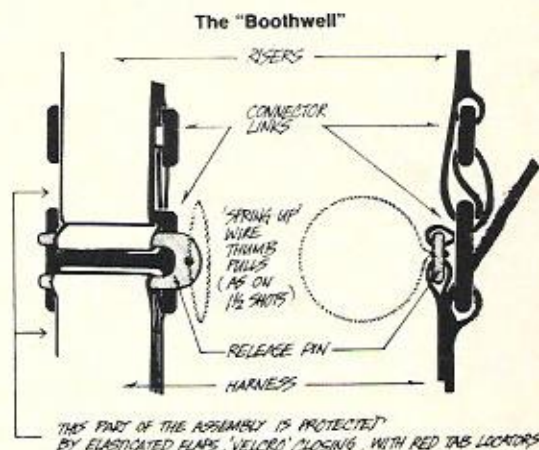
Koveja tuloksia, sano. Tehkääpä perässä. Mainittakoon, että kaikki ennätystehtailuun osallistuneet käyttivät patjoja. Niin, että umpikupumiehet, siitä vaan asialle Kitun puoleen...

SEKAVIA UUTISIA

- ovat puolalaiset rakentaneet Krakovassa tempuhyppääjille simulaattorin. Aparaatit toimii AN 2:n moottorilla, joka puhkuu ilmaa 170 km:n tuntinopeudella.
- EFA:n tehdas on myös ottanut osaa RW-hyppääjille tarkoitetun kevyemmän hyppelöntikalus-

ton kehittäilykilpaan. Ovat ottaneet tuotanto-ohjelmaansa Mini-Star merkkisen laskuvarjostimen. Vehje painaa 4,5 kg. Pinta-ala on 32 neliometriä.

- USA:ssa on kokeiluasteella uuden tyyppinen systeemi, jonka tarkoituksena on korvata nykyiset olkalukkotyyppit. Laite on nimeltään "Boothwell". Tätä olkalukkomallia käytettäessä ei ole vaaraa varavarjon sotkeutumisesta avoinna oleviin olkalukkoihin kuvun päästämisen jälkeen. Kuvasta selvinnee laitteen toimintaperiaate.

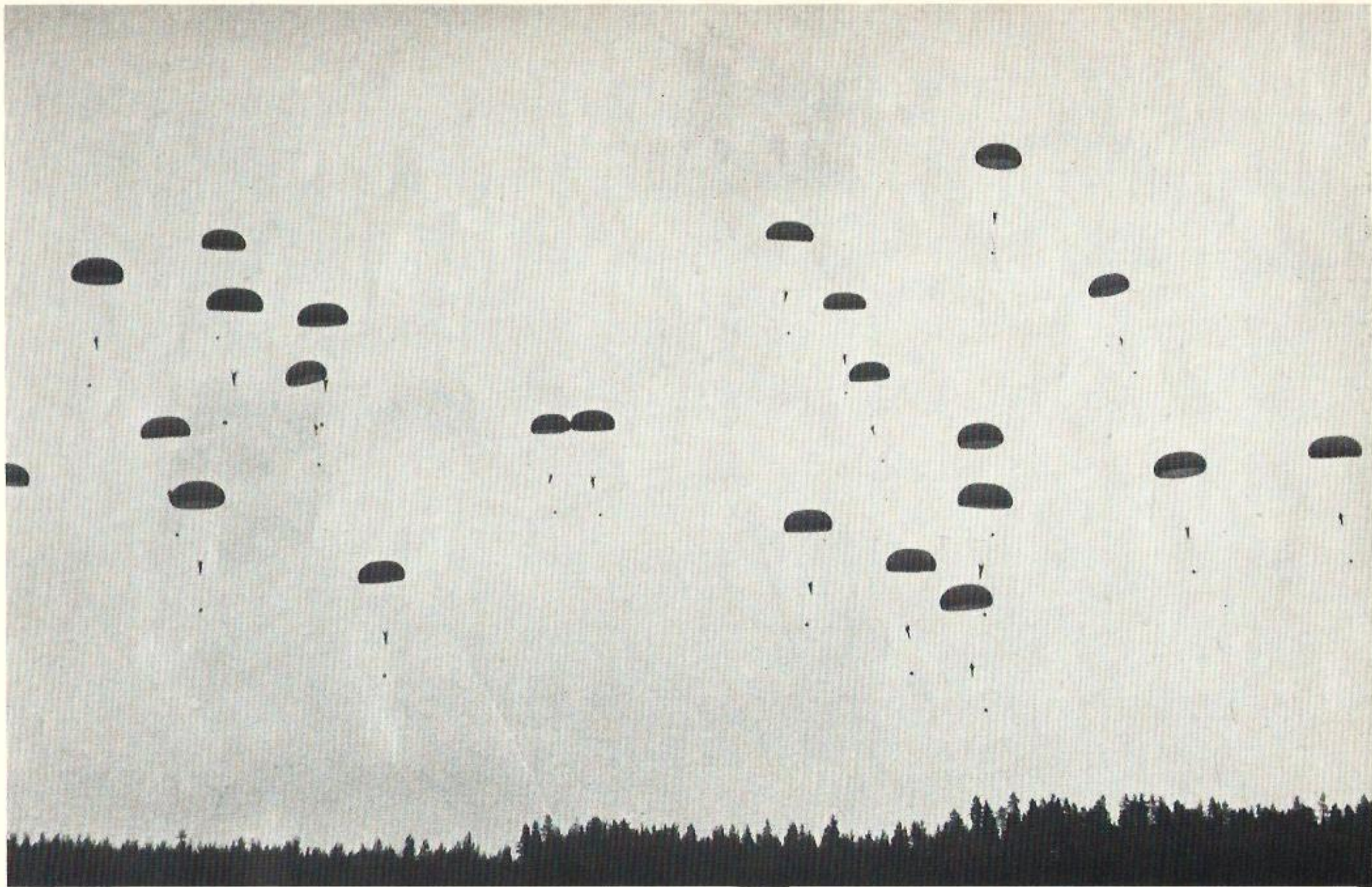

- Zephyrhills'in perinteellisissä RW-kisoissa Floridassa tapahtui kolme kuolemaan johtanutta onnettomuutta. Ensimmäisellä uhrilla oli vaikeuksia kotitekoisten "Boothwell" olkalukkojen kanssa, josta johtuen hän kullutti liikaa aikaa kuvun päästämiseen. Kun toimenpide sitten onnistui, hänellä ei ollut enää riittävästi aikaa varavarjon aukaisuun.

Toinen onnettomuus tapahtui noin 20 minuuttia myöhemmin. Hyppääjä päästi kuvun, mutta ei yrittänyt laukaista varavarjoaan.

Kolmas onnettomuus tapahtui hyppääjän laskeututtua Strato-Starilla täydessä vauhdissa pysäköityjen autojen keskelle.

Tuntuu huimalta touhulta. Siitäkin huolimatta, että karkeloissa tuli kaikkiaan yli 7000 kilpailuhyppyä. Eivät edes keskeyttäneet kilpailuja... □

SA.INT mallia 76

Finnish army practiscing.

BOUTON . RANSKALAINEN NAHKAKYPÄRÄ HUUVA . MA-1 . L&R SYSTEM . HYPPYPÄIVÄKIRJAT . STRATO-CLOUD . POP-TOP

JUMPING IS FUN . STRATO-STAR . VARJOKASSIT . RW-HAALARIT . KAP-3 . 28-FT TU-5 . VARAOSAT . RW-PC

PODIT . PULLISTELUVYÖ MINI-KAHVALLA . PARA-SAIL . CONICAL 26-FT . PELASTUSVARJOT . KREPPARIT .

KANTOVIILEKKEET . KONVENTIONAL . STRATO-CLOUD . PYÖRÖKUPU . POSTERS . BOOGIE LASIT .

HAALARIT . MINI-GRABBER . PILATUS . PARA-FOIL . RAM-AIR CANOPY . STYLEMASTER . MUSSU

STRATO . TANDEM . VARAVARJOT . SAVUT . L & R

LASKUVARJOILIJAT

Meiltä saat kaikki tarvitsemasi varusteet

- Laskuvarjot ja varaosat
- Korkeusmittarit
- Hyppyhaalarit
- Hyppykengät
- Kypärät
- Julisteita, merkkejä, paitoja ym. ym.

Asiantuntemuksella, yli 10-vuoden kokemus alasta.

Tule käymään, tilaa puhelimella tai kirjoittele

LASKUVARJOTARVIKE KY

Aleksanterinkatu 29 A

33100 Tampere 10

Puh. 931-29020/Harri Toivonen

HYPPYHANSKAT . RAZZOR BACK . HYPPYHAALARIT . JERRY BIRD . VERTTYELYPUVUT
POSTIKORTIT . HOT DOG . KIRJAT . SKYDIVE . MASTERS OF THE SKY . AGV
SKIES CALL . 1½-SOFTIA . PUKKIILAN BAARI . NORSEMAN . KREPPARIT
LENTOEESTE . PARACHUTE . STRATO . FLUTTERI . KICKER PLATE
CLOUD . US PAPI . HYPPYHANSKAT . PIONEER . PI

PARADACTYL . STRATO-STAR . BARIGO . PARABOOT STYLE . STYLEMASTER . AMERICAN PAPILLON . VARAVARJOT . SAVUT
PIONEER THIN PACK . HANG GLIDING . VETOVARJOT . SUPER STEERABLE . APUVARJOT . PARABOOT COMPETITION .
HORNET . PLAKSION PLÄKÄ . STRATO ON RAUTAA . SUPER SENTINEL 2000 . SANDUMIT . STARTITE . POD
PATJA . TANDEM . SEKVESSI . SLIDER . PUSEROT . TURBOLENSSI . JULISTEET . LUKOT . BOUTON
PORTIA . CUTAWAY . PAKKOLOUKKAISUHIHNA . PARABOOT . POKALISTAT . VARJOKASSIT . PAIDAT
SMOKE JUMPERS . PAIKKAUSTEIPIT . MITTARITELINEET . RW

PAINBLAUKAISIJAT . PARADACTYL . KAPTEENI KOUKKU . MIINA .
SMOKE JUMPERS . PAIKKAUSTEIPIT . MITTARITELINEET . RW

GRABBER . MERKIT . SUPER PRO . JULISTEET . ALTIMASTER II . PELASTUSLIIVIT
T-PAIDAT . PC:T . HIDASTINSUKAT . RW-TRI-CONICAL . YHEKSÄN . KAHVAT
PAINBLAUKAISIJAT . PARADACTYL . KAPTEENI KOUKKU . MIINA .

20-miehen tähti yritys

20-man star attempt